Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 268
Marţi 20 noiembrie 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

Pentru menţinerea producţiei animale la un nivel ridicat în timpul iernii

In aceste zile o preocupare de seamă pentru crescătorii de animale, este aceea de a termina în cel mai scurt timp toate pregătirile necesare în vederea bunei iernări a animalelor, astfel incit să se poată obţine şi în perioada iernii producţii sporite de lapte, carne, ouă etc. Indeosebi aceasta constituie o problemă pentru conducerile gospodăriilor agricole de stat şi colective care au un efectiv mare de animale şi a căror contribuţie în aprovizionarea populaţiei cu produse de natură animală se cere a fi tot mai mare.

Privitor la această problemă un redactor al ziarului nostru a avut o convorbire cu tov. ing. Gheorghe Dimache, tehnician şef la G.A.S. Afumaţi, regiunea Bucureşti. Această gospodărie este una din unităţile fruntaşe, situată în preajma Capitalei, care deţine un important sector zootehnic.

INTREBARE: Ţinînd seama de experienţa ce o are gospodăria din anii trecuţi, v-am ruga să ne arătaţi ce măsuri au fost luate în toamna aceasta în vederea bunei iernări a animalelor?

RASPUNS: Preocuparea pentru asigurarea unor condiţii cît mai bune animalelor în timpul iernii este de mult timp în atenţia noastră. La aceasta a contribuit propria experienţă. De aceea, anul trecut, am pornit hotărîţi la îndreptarea situaţiei şi, prin asigurarea din timp a cantităţilor de furaje necesare, depozitarea în bune condiţii şi administrarea raţională, am reuşit să menţinem nivelul producţiei de lapte şi în perioada iernii. Ca urmare, am reuşit să livrăm peste plan o cantitate de 17.461 litri de lapte şi 11.634 kg carne de porc.

Insemnate realizări în sectorul zootehnic s-au obţinut şi anul acesta. De exemplu, în primele trei trimestre s-a obţinut cu 12 la sută mai mult lapte decît prevede planul pe perioada respectivă, am realizat planul la miere, iar în sectorul avicol planul anual la ouă s-a îndeplinit încă de la data de 20 septembrie anul acesta.

Trebuie să arăt însă că pregătirile privind iernatul animalelor nu sînt operaţii care se fac exclusiv în aceste zile, ci ele trebuie începute, aş putea spune, încă din primele zile ale anului, atunci cînd se planifică producerea cantităţilor de furaje necesare întregului efectiv de animale. Aşa dar, prima noastră grijă a fost aceea de-a asigura în cadrul gospodăriei noastre furajele necesare pentru cele 422 capete de taurine, 2024 capete de porcine, 6299 găini adulte şi tineret aviar, existente în gospodărie. In prezent avem depozitate în condiţii bune şi în preajma locului de consum, toate cantităţile necesare de furaje de care avem nevoie. Astfel, am asigurat aproape 2.000 tone fîn, din care peste 1.500 tone numai fîn de lucernă, 600 tone porumb siloz, 400 tone sfeclă furajeră, 500 tone tăiţei sfeclă de zahăr şi însemnate cantităţi de furaje concentrate. Trebuie să mai arăt aici că toate aceste furaje au fost obţinute de pe terenurile gospodăriei noastre.

O atenţie deosebită am acordat în toamna aceasta şi problemei cazării cît mai corespunzătoare a animalelor. In prezent, toate adăposturile pentru animale şi păsări sînt reparate, amenajate şi dezinfectate aşa cum prevăd cerinţele zooveterinare.

Consider necesar să arăt aici şi un alt factor care contribuie la realizarea planului de producţie în sectorul zootehnic în perioada iernii. Este vorba de animalele ce urmează să fie iernate. Dacă vara, cînd condiţiile de furajare sînt mai bune, mai pot fi ţinute în cireadă şi animale cu o slabă productivitate, nu acelaşi lucru poate fi făcut în perioada iernii. Iată, de ce, noi am făcut de curînd o selecţie riguroasă a vacilor, scoţînd din cireadă toate acele animale a căror producţie de lapte s-a dovedit a fi mică. In prezent ne preocupăm de a completa efectivul cumpărînd vaci cu o producţie ridicată de lapte.

INTREBARE: Ce aţi putea să ne spuneţi despre condiţiile de lucru şi de trai asigurate cadrelor din sectorul zootehnic?

RASPUNS: Este un lucru bine ştiut de noi toţi că în oricare sector de activitate, oamenii sînt acela care hotărăsc soarta producţiei. Acest adevăr se potriveşte cu atît mai mult în sectorul zootehnic. Practica noastră ca şi a altor unităţi a dovedit că degeaba se asigură animalelor condiţii corespunzătoare de hrană şi adăpostire dacă nu există oameni care să le îngrijească cu pricepere şi cu tragere de inimă, căci producţia tot la un nivel scăzut se va menţine.

Dacă în prezent în gospodăria noastră nu mai există acea fluctuaţie a cadrelor care exista în trecut, aceasta se datoreşte faptului că în faţa conducerii gospodăriei a existat o permanentă preocupare pentru a se crea muncitorilor condiţii cît mai bune de muncă şi de trai. Pentru cointeresarea muncitorilor în procesul de producţie s-au luat măsuri să se aplice în mod just hotărîrile guvernului privind salarizarea muncitorilor în raport cu producţia realizată. Tehnicienii din gospodărie acordă un sprijin efectiv muncitorilor spre a-i ajuta să se califice la locul de muncă. Iarna trecută s-au ţinut cursuri zootehnice de masă în gospodărie, iar în curînd aceste cursuri îşi vor reîncepe activitatea. Un mare accent s-a pus şi pe problema generalizării experienţei înaintate a muncitorilor fruntaşi. Aşa a fost cazul tov. Ana Avesalon, brigadieră avicolă fruntaşă, a cărei experienţă bogată a fost împărtăşită tuturor îngrijitoarelor de păsări. Ca urmare, în prezent, nu există în gospodăria noastră nici o îngrijitoare de păsări care să nu-şi fi realizat şi depăşit planul de producţie la ouă.

In încheiere, pot afirma cu toată siguranţa că, după felul în care ne-am pregătit în vederea iernii, avem toată chezăşia că vom izbuti să realizăm şi să depăşim planul de producţie la lapte, carne, ouă şi grăsimi, livrînd statului produse la un preţ de cost cît mai scăzut.

Pe ogoarele patriei, muncile agricole continuă

Mecanizatorii de la G.A.S. Hălăuceşti, raionul Paşcani, care au terminat la timp însămînţările de toamnă, zoresc acum executarea arăturilor adînci pe terenurile destinate însămînţărilor de primăvară. Pînă acum, ei au arat peste 300 ha.

In fotografie: tînărul tractorist Alexandru Vartic, care s-a evidenţiat în mod deosebit în campania agricolă de toamnă.

(Foto: D. Constantinescu)

Rezultate îmbucurătoare

Gospodăriile agricole de stat au încheiat cu succes campania însămînţărilor de toamnă. S-au însămînţat 358.000 ha, din care numai cu grîu şi secară 316.500 ha.

Folosind timpul prielnic şi capacitatea maximă a maşinilor, în aceste zile, tractoriştii din gospodăriile agricole de stat şi-au sporit eforturile pentru terminarea întregului volum de arături adînci necesare însămînţărilor de primăvară. Ei au realizat pînă acum aproape 40 la sută din planul de arături adînci. Tractoriştii din gospodăriile agricole de stat ale regiunii Constanţa, de pildă, au făcut arături adînci pe o suprafaţă de peste 26.900 ha, iar cei din trustul de aprovizionare a Capitalei, pe o suprafaţă de peste 10.800 ha.

In toamna aceasta, o dată cu efectuarea însămînţărilor sau arăturilor adînci, s-au încorporat peste 519.000 tone de îngrăşăminte organice şi mai mult de 22.000 tone de îngrăşăminte chimice.

(Agerpres)

Pentru belşugul recoltei viitoare

Anul acesta, membrii întovărăşirii agricole „Progresul" din satul Fîntînele, comuna Lăleşti, raionul Bîrlad, şi-au lucrat bine pămîntul. Ei au respectat cu stricteţe timpul optim de însămînţare şi au aplicat cu succes regulile agrotehnice, astfel încît recoltele obţinute de ei au întrecut cu mult pe cele ale ţăranilor muncitori cu gospodării mici şi mijlocii din sat.

Dar întovărăşiţii din Fîntînele nu s-au mulţumit cu rezultatele obţinute. La adunarea generală care a avut loc de curînd, ei au hotărît să-şi lucreze pămîntul şi mai bine, pentru ca în anul viitor recolta pe care o vor dobîndi s-o întreacă pe cea din anul acesta. In acest scop, o mare atenţie vor da ei îngrăşării ogoarelor. După ce au terminat de însămînţat grîul şi orzul de toamnă, întovărăşiţii au transportat pe terenul destinat culturii porumbului, gunoi de grajd bine putrezit, pe care l-au încorporat în sol o dată cu efectuarea arăturilor. Ei mai folosesc pentru îngrăşarea solului must de gunoi de grajd, cenuşă şi îngrăşăminte chimice.

Totodată, întovărăşiţii din satul Fîntînele au început să confecţioneze parazăpezi din tulpini de floarea-soarelui, care să reţină zăpada pe semănături.

Gh. Enache
corespondent

La ordinea zilei

Să gunoim terenul o dată cu executarea arăturilor adînci

Lupta pentru obţinerea unor recolte bogate în anul viitor nu încetează o dată cu terminarea însămînţărilor de toamnă. De aceea, în numeroase comune din cuprinsul ţării, pe măsură ce însămînţările au fost terminate, s-a trecut cu toate forţele la pregătirea terenului în vederea însămînţărilor de primăvară. Datorită acestui fapt, în unele regiuni, cum sînt, de pildă, Craiova şi Autonomă Maghiară, pînă acum cîteva zile ogoarele de toamnă fuseseră făcute pe mai bine de două treimi din suprafaţa planificată.

Este cunoscut că, prin arăturile adînci de toamnă, făcute cît mai de timpuriu, se obţin mari sporuri de recoltă. Producţiile pot fi însă şi mai mari dacă se respectă şi celelalte măsuri prevăzute de regulile agrotehnice. Printre acestea, un loc important îl ocupă **asigurarea din toamnă a hranei plantelor, prin aplicarea îngrăşămintelor de bază sub arătura adîncă.**

Cel mai important îngrăşămînt de bază este gunoiul de grajd. Eficacitatea sa a fost demonstrată atît de practica fruntaşilor recoltelor bogate, cît şi de experienţele efectuate de oamenii de ştiinţă. La staţiunea experimentală I.C.A.R. Moara Domnească, regiunea Bucureşti, de pildă, îngrăşarea porumbului cu 30.000 kg de gunoi de grajd la ha, dat sub arătura adîncă de toamnă, a adus un spor de 661 kg de ştiuleţi la hectar. La staţiunea experimentală Măgurele, regiunea Stalin, prin îngrăşarea în toamnă cu 20.000 kg de gunoi de grajd la ha, s-a obţinut la cultura de cartofi un spor de 2.330 kg de tuberculi la hectar.

Cunoscîndu-se importanţa acestui îngrăşămînt pentru culturile agricole, în regiunile Cluj, Stalin, Autonomă Maghiară, Oradea şi Suceava s-au încorporat în sol, o dată cu executarea arăturilor adînci de toamnă, mari cantităţi de gunoi de grajd.

Sînt însă o serie de regiuni, ca Bacău, Iaşi, Constanţa, Bucureşti, unde foarte mici suprafeţe au fost gunoite. Aceasta, întrucît ţăranilor muncitori din regiunile amintite nu li s-a arătat în suficientă măsură ce sporuri mari de recoltă se dobîndesc prin folosirea gunoiului de grajd şi că aruncarea acestui preţios îngrăşămînt la rîpă nu aduce decît pagube de recoltă.

Ţărani muncitori! Folosiţi gunoiul de grajd pe suprafeţe cît mai mari, introducîndu-l sub brazdă o dată cu arătura adîncă! Recolta sporită din anul viitor va răsplăti strădania voastră.

Inceput promiţător

Dacă şi pentru cooperativele agricole de producţie cu rentă ar exista un registru de „Stare civilă", atunci, printre „noii născuţi" înregistraţi în ultima vreme în regiunea Craiova s-ar afla şi cooperativa agricolă din comuna Padea, raionul Segarcea. In ziua cînd am ajuns acolo, se împlineau exact două săptămîni şi 3 zile de cînd 25 de familii de ţărani muncitori din Padea îşi uniseră laolaltă pămîntul, în total 117 hectare. Pe lîngă pămînt, au mai adus 6 perechi de boi, 5 vaci şi 7 care, grape, prăşitori şi alte unelte.

După cum se vede, vîrsta noii cooperative nu se număra nici măcar cu lunile. Păi atunci — mă întrebam pe drum cu îngrijorare — te pomeneşti că nici n-o să am despre ce scrie. Abia îşi pun oamenii rînduială în treburi, se uită în jur ca să vadă cu ce să înceapă mai întîi şi, hodoronc-tronc, se trezesc cu musafir pe nepusă masă. Cum aţi făcut, ce-aţi dres, ca şi cum cooperatorii din Padea ar avea în urma lor o bună bucată de vreme de muncă laolaltă.

Incă o dată, însă, viaţa, terenul, şi, mai ales, oamenii s-au însărcinat să-mi demonstreze pe viu că proverbul cu socoteala de-acasă care nu se potriveşte cu cea din tîrg rămîne pe de-antregul adevărat.

Pe Ion Andrei, preşedintele cooperativei agricole cu rentă „1 Mai" din Padea, l-am găsit în plină activitate. Aplecat deasupra schemei de organizare, discuta împreună cu Nicolae Perişoreanu, membru în comitetul de conducere, despre alcătuirea echipelor din brigada de cîmp. Răgaz cît să schimbăm o vorbă-două şi pe uşă au intrat cîţiva membri ai cooperativei: Beldea Neculai, Ion Voicu şi Ioan Radu.

Mă dau mai la o parte ca să nu stingheresc treburile şi mă uit, ascult. Pe masa de lemn proaspăt geluit, lampa aruncă o lumină galben-roşiatică, tremurătoare.

Patru perechi de mîini — deprinse de ani şi ani cu coarnele plugului sau cu coada sapei — mînuiesc acum stîngaci creioanele. Patru minţi deprinse cu cifre ce nu întreceau recolta a 2—3 hectare socotesc acum hectarele cu zecile, recoltele cu sutele de mii de kilograme.

Mă uit, ascult. Cuvintele par că-s altele, mai neobişnuite, mai pline de înţelesuri. Atelajele noastre... grajdul nostru... viţişoarele noastre. Şi mai departe: plan de producţie... repartizarea culturilor...

Mă uit, ascult.

— Aste 55 ha cu grîu le-am terminat de semănat. Cele 5 cu orz, la fel. Arătură bună cu tractoarele S.M.T.-ului şi cu atelajele noastre, sămînţă de soi, n-avem grijă de recoltă. Pe Neculai Beldea îl vezi? Cît am fost noi la arat şi însămînţat, el a rămas la grajd, să poarte de grijă vitelor. Că, dacă le-am adus în cooperativă, se cheamă că trebuie să avem grijă de ele, să arate cît mai bine. Da' nu despre asta-i vorba. Ştii ce a făcut dumnealui? Şi-a mai luat un ajutor, şi din grajdul cel dărăpănat, fără uşi, fără ferestre, cu tencuiala coşită, a scos o mîndreţe de grajd. Două săptămîni a muncit fără pic de răgaz. Crezi că acum se odihneşte? Aşi! S-a apucat de magazie. Pînă n-o face ca nouă, nu se lasă. Şi ca el sînt mulţi. Pot să spun chiar toţi. De cînd am luat fiinţă, de cînd am început muncile, unul n-a lipsit vreo zi. Cu mic, cu mare, ne-am încordat puterile ca să terminăm cît mai repede cu arăturile şi însămînţările.

De vreo cîteva zile, ne tot frămîntăm cu repartizarea culturilor. Şi aşa am hotărît. Apa Jiului o avem aici, la doi paşi de casă, cum ar veni. Pe două hectare şi jumătate facem grădină de zarzavaturi. Bănoase-s şi culturile tehnice. Drept urmare, două hectare le vom cultiva cu ricin, două hectare cu sfeclă de zahăr. Deosebit, un hectar cu mazăre şi două cu floarea-soarelui. Ne îngrijim acum de cărămizi, de stuf şi piatră. Vrem să mai ridicăm ceva construcţii, să ne chivernisim mai bine. Meseriaşi buni avem, aşa că le-om ridica degrabă.

Mă uit, ascult.

„Vom construi, vom cultiva, ne vom gospodări avutul aşa, ca să avem foloase cît mai mari". Nici o îndoială, nici o clintire, ci numai voinţă neabătută.

Cu ce poate fi asemuită cooperativa de producţie agricolă din comuna Padea? Cu un „nou-născut" care a păşit cu dreptul în viaţă.

S. LEONARD

O nouă întovărăşire agricolă

De curînd, şi în satul Scîndea din comuna Jariştea, raionul Focşani, 65 de ţărani muncitori s-au unit într-o întovărăşire agricolă. Noii întovărăşiţi au încheiat contract cu S.M.T. Floreşti, care le-a însămînţat grîul de toamnă şi acum le execută arăturile adînci.

V. MUŞAT
corespondent

Cînd producătorii agricoli sînt lipsiţi de îndrumare şi sprijin

Zilele trecute, cu concursul sfatului popular comunal, tov. Ioana Migu, şefa punctului agricol din comuna Morteni, i-a mobilizat pe ţăranii muncitori la o adunare, unde le-a vorbit despre importanţa arăturilor adînci de toamnă şi îngrăşarea pămîntului cu gunoi de grajd. Ea a dat ca exemplu pe ţăranii muncitori Vasile Ceauşu, Radu Stancu, Dumitru Stancu şi pe alţii, care, însămînţînd porumb în teren arat adînc de cu toamnă, bine îngrăşat şi prăşit de 3—4 ori, au cules între 900—1.200 kg de porumb boabe la hectar, cu toate că în anul acesta timpul n-a fost prea prielnic. Tov. Migu a pomenit şi nume de ţărani muncitori, ca Marin Maisuru, Ilie Bodea sau Dumitru Vlazie, care în toamna aceasta au cules de pe un hectar numai cîteva sute de kilograme de porumb. De ce? Pentru că au însămînţat porumbul în teren neogorit de cu toamnă, nelucrat şi l-au prăşit numai de două ori.

— Păţania cu porumbul din anul ăsta o să-mi fie de învăţătură pentru toată viaţa, i-a spus, după adunare, Marin Maisuru, tovarăşei Migu.

In zilele următoare, ţăranii muncitori Vasile Ceauşu, Dumitru Stancu, Marin Maisuru, Ion Bodea, Dumitru Vlazie şi încă mulţi alţii au ieşit la cîmp spre a-şi ara adînc ogoarele pe care împrăştiaseră bălegar de grajd. Folosind din plin toate cele 250 de atelaje, ţăranii muncitori din Morteni au executat arături adînci de toamnă (pînă la 15 noiembrie) pe aproape 700 ha din cele 1.300 planificate.

„Cu o floare nu se face primăvară"

O veche zicală populară spune: „Cu o floare nu se face primăvară". Aceasta se potriveşte de minune situaţiei din raionul Găeşti, unde în majoritatea comunelor s-au efectuat arături adînci de toamnă pe suprafeţe neînsemnate. Pînă la 15 noiembrie, pe întreg raionul, din cele 26.000 ha de teren planificate s-au arat adînc numai 2.650.

Care sînt cauzele acestei stări de lucruri? In primul rînd, atitudinea organelor agricole şi a comitetelor executive ale sfaturilor populare, care, după terminarea însămînţărilor, nu-i mai îndrumă pe ţăranii muncitori să folosească atelajele şi timpul bun de lucru în vederea executării arăturilor adînci.

In comuna Vişina, unde însămînţările de toamnă au fost terminate încă de la sfîrşitul lunii octombrie, există 216 atelaje. Acestea sînt însă folosite numai în mică parte la efectuarea arăturilor de toamnă. Pe ţarina comunei vezi lucrînd zilnic doar 20—30 de atelaje. Inginerul agronom Vasile Grigore, şeful punctului agricol, rar poate fi văzut în mijlocul ţăranilor muncitori. El nu le demonstrează, cu exemple concrete, cunoscute de ei, foloasele arăturilor adînci făcute la timp.

Cam la fel sînt „îndrumaţi" de către tehnicienii agricoli şi ţăranii muncitori din comuna Mogoşani. Nimeni dintre ei nu ştie că colectiviştii din satul Meri (ce aparţine de această comună) au cules pe 20 ha de teren arat adînc în toamna trecută, gunoit şi prăşit de mai multe ori, peste 2.000 kg de porumb boabe la ha. Popularizarea recoltei bogate obţinute de către colectivişti şi mai ales a metodelor agrotehnice aplicate de către aceştia ar fi constituit, fără îndoială, un îndemn puternic pentru mulţi ţărani muncitori de a-şi ara adînc şi gunoi bine ogoarele ce vor fi semănate în primăvară cu porumb şi alte culturi.

Pentru ritmul neîngăduit de încet în care se execută arăturile adînci în raionul Găeşti, o mare vină are secţia agricolă raională Găeşti (şef secţie ing. Traian Dumitraşcu, ing. principal Ion Stoica).

— E adevărat — recunoaşte tov. Dumitraşcu — că nu ne-am prea ocupat de executarea arăturilor adînci. Dar nu-i nimic. Mai este încă destul timp şi o să terminăm noi şi această lucrare...

Cît optimism şi autoliniştire! Se pare că şeful secţiei agricole de la sfatul popular al raionului Găeşti uită că am trecut de mijlocul lunii noiembrie. Pe el nu-l nelinişteşte faptul că în ultimele 7 zile s-au arat în întreg raionul, cu cele 3.109 atelaje existente, numai 2.650 ha, în loc de aproape 10.000, cît era planificat. Dacă arăturile adînci se vor efectua în ritmul de pînă acum, pentru cele 22.000 ha care au mai rămas de arat, va trebui să se lucreze mai bine de două luni. Or, iarna bate la uşă. De la o zi la alta, ne putem aştepta la zăpadă sau îngheţ. Iată de ce se cere ca fiecare zi bună încă de lucru în cîmp să fie folosită din plin pentru executarea arăturilor adînci şi încorporarea în pămînt a unor cantităţi cît mai mari de îngrăşăminte.

In raionul Găeşti, sînt suficiente mijloace şi forţe de muncă pentru pregătirea terenului în vederea însămînţărilor de primăvară. Ele trebuie mobilizate şi folosite cu spor în timpul scurt care a mai rămas. Sarcina organelor de stat şi agricole locale este de a-i convinge şi mobiliza pe toţi ţăranii muncitori să-şi are adînc ogoarele, să le gunoiască din belşug. Făcînd aceste lucrări, ei îşi vor asigura obţinerea unor mari sporuri de recoltă în anul viitor.

GH. BACIU

Mari venituri realizate prin cultivarea sfeclei de zahăr

Contractînd recolta de sfeclă de zahăr pe o suprafaţă de 1.150 ha, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Satu Mare au livrat statului pînă la 14 noiembrie 470 de vagoane, dintre care 262 vagoane au fost dirijate spre fabrica de zahăr din Arad. Pînă la această dată contractanţii au primit din partea statului 1.400.000 lei, precum şi 30.000 kg. de zahăr. Pentru cele 16 vagoane sfeclă de zahăr livrate, membrii întovărăşirii agricole „Scînteia", din Satu Mare, au primit 48.000 lei şi 1.300 kg. de zahăr.

Sume importante de bani şi cantităţi mari de zahăr au primit şi producătorii individuali. Convingîndu-se de marile avantaje ce se obţin în urma cultivării sfeclei de zahăr, în ultimele 10 zile mulţi ţărani muncitori cu gospodării individuale din raionul Satu Mare au contractat pentru anul 1957 cultivarea cu sfeclă de zahăr a peste 500 de hectare.

Însemnări

Din activitatea unui medic veterinar

Rezemat de soba caldă, medicul veterinar Constantin Mihalache se gîndea la un caz ciudat ce i se ivise peste zi. „De unde pestă aviară la păsările lui badea Gomănescu? Doar fuseseră injectate împotriva acestei boli!"

Era obosit. Ca de obicei, bătuse toată ziua drumurile de la o gospodărie la alta. Se culcă cu gîndul ca a doua zi, în zori, să cerceteze cazul mai îndeaproape.

Afară sufla un vînt rece, cu ploaie. De cînd se culcase nu trecuseră decît două ceasuri. Deodată, însă, tresări: i se păruse, ori bătuse cineva în geam?

— Cine-i?

— Eu, tovarăşe doctor, a lui Nicşoreanu. Îmi moare porcul.

Cu îndemînarea omului deprins să fie sculat aşa, în miez de noapte, medicul îşi trase la repezeală hainele pe el, îşi luă trusa şi ieşi.

De la dispensar pînă la casa lui Nicşoreanu e cale de vreo oră. Pe drum, medicul o întrebă pe femeie despre boala porcului.

— De vreo două zile tuşeşte într-una, răspunse femeia. Acum are fierbinţeli, tremură şi nu-l mai ţin picioarele. Nu vrea nici să mănînce.

— Dacă e bolnav de două zile, de ce mă chemaţi abia acum?

— Apoi.., tot am crezut, tovarăşe doctor, că o să-i treacă. Dar afurisitul...

Asta-i una din cele mai mari greutăţi din activitatea doctorului: încă sînt gospodari care îi cer sprijinul prea tîrziu. Înţelesese din spusele femeii că porcul are congestie pulmonară.

— Îl scăpăm noi, dar dacă mă înştiinţaţi barem de ieri, ar fi fost mai uşor.

☆

Am stat de vorbă cu Ioana lui Nicşoreanu nu mult timp după această întîmplare.

— Drept să vă spun, nu credeam că mai scapă porcul, mi-a spus ea. N-am cuvinte să-i mulţumesc tovarăşului doctor. I-a dat nişte pilule, i-a făcut cîteva injecţii cu penicilină, i-a îngrijit ca pe un om. Şi mi l-a pus pe picioare. Mihalache acum că n-a sperat. O familie de porci se face din asta!

Despre activitatea medicului veterinar de la dispensarul Merei din raionul Buzău vorbesc multe fapte: boli, frecvente altădată în comună, ca pesta porcină şi cea aviară, rujeola sau gălbeaza se ivesc tot mai rar. Anul acesta, la cele cinci comune care intră în raza de activitate a dispensarului, mortalitatea la animale nu a depăşit 1 la sută.

Priveam un plan de muncă al dispensarului. Din el se desprind clar acţiunile sanitar-veterinare susţinute anul acesta de medicul veterinar. Bunăoară, în plan erau prevăzute 10.000 de vaccinări la păsări contra pestei aviare: s-au făcut peste 16.500. Vaccinări contra dalacului la bovine au fost planificate 250 şi s-au făcut 330. Contra gălbezei au fost administrate la oi 5.551 de capsule Distosan, iar împotriva scabiei s-au îmbăiat 1.050 de oi.

Aceste cîteva cifre alese la întîmplare vorbesc de la sine despre activitatea dusă de dispensarul veterinar condus de medicul Constantin Mihalache.

Am rămas dator cititorilor o explicaţie: cum de s-a ivit pesta aviară în ograda lui Ştefan Gomănescu? Mi-a spus-o tot el doctorul Mihalache, care nu s-a lăsat pînă nu a descoperit focarul de infecţie. Prin cercetările întreprinse, s-a constatat că un cîine al gospodarului Gomănescu îi adusese în curte o pasăre moartă, cu microbul pestei. Păsările vaccinate nu s-au îmbolnăvit, dar s-au îmbolnăvit puii acestora. Trataţi la timp, mulţi dintre ei au fost salvaţi.

GH. ROŞU

Ne scriu corespondenții și CITITORII

Înfăptuiri de care sîntem mîndri...

Lumină electrică, gaz metan, radio

In anii puterii populare, viața țăranilor muncitori din comuna Cuștelnicu, regiunea Stalin, s-a schimbat mult. In casele lor, lampa de petrol a fost înlocuită cu becuri electrice, iar vreascurile pentru foc, cu gaz metan.

La cererea întovărășiților din Cuștelnicu, comuna a fost de curînd și radioficată, astfel încît sătenii ascultă acum cu drag, la ei acasă, emisiunile de radio, care le prilejuiesc multe ore plăcute și din care pot, totodată, învăța multe lucruri folositoare.

AUREL SEULEAN

Un magazin universal la Săcueni

De la o vreme, cooperativa din Săcueni-Roman a început a se dovedi neîncăpătoare față de volumul mare de mărfuri industriale pe care le desface. Drept urmare, s-au luat măsuri pentru construirea în centrul comunei a unui magazin universal. Magazinul, a cărui construcție a și început, va avea mai multe secții: de confecții, manufactură, fierărie, librărie, M.A.T., precum și două birouri.

Cărămida necesară construcției a fost fabricată în comună de secția cărămidărie a cooperativei — înființată cu cîteva luni în urmă — iar restul de materiale au fost repartizate de către U.R.C.C. Roman.

ELENA IBRIAN

Prin autoimpunere și muncă voluntară

In comuna Almaș din raionul Gurahonț, s-a construit în ultima vreme, prin autoimpunere și muncă voluntară, 27 de podețe, dintre care 10 din ciment.

La reușita acestei acțiuni s-au evidențiat în mod deosebit țăranii muncitori Teodor Oarcea, Ancoș Roman, Ștefan Dota și Gheorghe Albu care au prestat numeroase zile de muncă voluntară.

IOAN COTOI

Pătrunde filmul în satele raionului Vaslui

Caravanele cinematografice sînt așteptate cu multă nerăbdare de către țăranii muncitori din comunele și satele raionului Vaslui. In zilele în care ele poposesc într-un sat ori în altul, bătrînii, ca și tinerii, vin în număr foarte mare să vizioneze filmele prezentate. In ultima vreme, mii de țărani muncitori din comunele Deleni, Bogdana, Muntenii de Jos și multe altele au vizionat, pe lîngă o serie de documentare și jurnale agricole, filmele: „Tractoriștii", „Dincolo de Dunăre", „Popescu 10 în control", „Libelula" și altele.

VICTOR VASILIU

...și lipsuri pe care le-am vrea grabnic lichidate

Cînd întovărășitul Tudor Stăncoeiu din satul Meleie, comuna Băneasa, a pornit să-și construiască o casă nouă, tuturor li s-a părut acest lucru cît se poate de firesc. Sînt cunoscute doar

recoltele bogate pe care le-au obținut întovărășiții. Tot firesc a fost ca în clipa în care a primit adresa nr. 1137 din 22.III.1956, prin care ocolul silvic al raionului Giurgiu îl anunța să vină la raion, că i s-a aprobat repartizarea lemnului de construcție solicitat, Stăncoeiu să ia trenul și să plece la oraș. Dar, începînd de aici, lucrurile nu s-au mai petrecut cum ar fi fost normal să se petreacă. La ocolul silvic, tov. inginer șef Dumitru Vlaicu și-a făcut autocritica, spunînd că recunoaște că l-a chemat degeaba pe solicitantul din Băneasa. Dăduse lemnele altor solicitanți. Totuși, l-a „invitat" pe Stăncoeiu să mai treacă pe acolo, că material de construcție va mai sosi. Și prietenul nostru l-a ascultat. Dar tot fără folos. Dacă acest lucru i s-ar fi întîmplat numai lui, s-ar fi putut crede că cineva de la ocolul silvic „are ceva cu el" și-i face anume mizerie; dar și alți solicitanți au pățit la fel și asta ne îndreptățește să spunem cu toată convingerea că salariații acestui ocol silvic nu-și fac datoria cum trebuie.

Traian Barbălată

★

„Limba boului e lungă, dar nu poate vorbi", spune înțelepciunea bătrînească.

Dacă animalele stațiunii de montă a comunei Bals ar putea vorbi, multe ne-ar mai spune despre îngrijirea „deosebită" ce le-o acordă tov. Ion Scînteie. Deosebită, adică altfel decît în alte stațiuni, unde animalele sînt adăpostite în grajduri adecvate și curate. Aici, ele sînt „adăpostite" într-un grajd dărăpănat, fără uși, fără ferestre. Ce mi-e în acest

grajd, ce mi-e sub cerul liber? Cam tot una.

Iarna bate la ușă. Și totuși, fondul de 17.000 lei alocat pentru renovarea grajdurilor stațiunii din comună nu este încă folosit. Ce au de spus tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular comunal?

Mihai Acatrinei

★

Trecătorul care nu cunoaște bine drumul dintre comunele Movileni și

Mireni din raionul Birlad se poate foarte ușor orienta după piesele unui polidisc demontat pe care l-a semănat pe această rută un „grijuliu" tractorist de la S.M.T. Cristești.

Pornind dinspre Movileni către Mireni, trecătorul va întîlni la kilometrul 2 o roată a polidiscului. La kilometrul 3, în șanțul șoselei, o parte din discuri, mai departe, la vreo 500 de metri, protapul și încă o roată.

Dacă tractoristul respectiv sau eventual conducerea S.M.T.-ului (care răspunde „oarecum" de avutul stațiunii) a constatat, în sfîrșit, lipsa polidiscului, să purceadă de îndată la culegerea lui, căci, după ce va cădea zăpada, va fi mai greu.

Iosef Vrila

★

In comuna Sasca, raionul Fălticeni, magazinul din centru e mai tot timpul închis. Țăranii muncitori care vin aci după cumpărături pierd un timp prețios, căci se întorc acasă fără să-și fi tîrguit cele trebuitoare, ori bat drumul pînă în vreo comună vecină. De ce?

Fiindcă gestionara magazinului, în loc de vînzătoare, e mai mult clientă. „Clienta" nunților, a botezurilor și a tuturor celorlalte petreceri din comună și împrejurimi.

Și cum astfel de petreceri țin pînă la ziuă, cum să mai poată tovarășa gestionară Artemiza Miron să mai deschidă magazinul? Cînd să doarmă, dacă nu ziua?

Credem, totuși, că U.R.C.C. Fălticeni va găsi modalitatea s-o „trezească" la realitate.

Mihail Dungeanu

Din experiența întovărășirii agrozootehnice din Hîrtiești

In primăvara acestui an, în comuna Hirtiești din raionul Muscel a luat ființă o întovărășire agrozootehnică, în cadrul căreia 75 de familii de țărani muncitori și-au unit la un loc o suprafață de 45 ha de teren și 125 de oi.

In cadrul întovărășirii din Hirtiești urmau însă să se execute lucrări mult mai variate decît cele ce se execută în mod normal într-o întovarășire cu caracter pur agricol ori zootehnic, întrucît cele 45 ha ale întovărășiților fuseseră comasate în 4 trupuri: o tarla de 10 ha teren arabil, iar 3 tarlale cu pomi și fînețe. In plus, în cadrul întovărășirii urmau să fie crescute 125 de oi.

De aceea, în cadrul adunării generale în care a fost stabilit planul de muncă, întovărășiții au ajuns la concluzia că este absolut necesar să-și întocmească un regulament de organizare potrivit specificului formei lor de cooperare agricolă. Această sarcină a revenit colectivului de conducere și cîtorva întovărășiți, aleși dintre cei mai buni gospodari. O dată întocmit, acest regulament, care prevede amănunțit obligațiile și drepturile membrilor întovărășirii, ținînd loc de statut, a fost discutat și aprobat de adunarea generală. Regulamentul de ordine interioară al întovărășirii „Dezrobirea" din Hirtiești prevede, printre altele, executarea în comun a tuturor lucrărilor și repartiția produselor obținute atît după munca depusă de fiecare, cît și după suprafața de teren adusă în întovărășire.

40 la sută din producție se va împărți în raport cu suprafața de teren, iar 60 la sută în raport cu numărul de zile-muncă. Regulamentul prevede de asemenea ca în fiecare an să se rețină din producția globală o cantitate de 3 la sută pentru crearea unui fond de bază (indivizibil).

Totodată, regulamentul prevede executarea adăposturilor necesare oilor, asigurarea hranei animalelor ce vor fi crescute în comun în timpul iernii, mărirea numărului de animale și îmbunătățirea rasei lor.

Regulamentul cuprinde și sarcinile pe care le au de îndeplinit membrii întovărășirii și colectivul de conducere, pentru ca muncile agricole să fie executate la timp, modul de stimulare a fruntașilor, ca și unele măsuri de sancționare a celor care ar avea atitudini necorespunzătoare față de întovărășire.

Deoarece lucrările urmau să se execute în comun, în scopul unei juste repartiții a producției, întovărășiții au hotărît să introducă și **normarea muncii.** In acest scop, au fost studiate normele din G.A.C. și G.A.S. și în urma discutării lor, întovărășiții au stabilit pentru fiecare lucrare în parte ce volum de muncă reprezintă valoarea unei zile.

Iată cîteva din normele stabilite în cadrul fiecărei categorii de lucrări:

Felul lucrării	Categoria muncii	Norma lucrării	Valoarea zilei-muncă
1) Curățit pomii de omizi, fructe mumifiate etc.	II	40 buc	1
2) Imprăștiat fîn, adunat și făcut căpițe	II	0,15 ha	1
3) Prășit porumb	III	0,07 ha	1,25
4) Copcit pomi	IV	30 buc	1,50
5) Cosit fînețe manual	V	0,25 ha	1,75

Deși întovărășirea a fost constituită în plină primăvară, după ce muncile agricole începuseră, membrii ei au luat toate măsurile pentru a executa lucrările în bune condiții agrotehnice. Așa, de exemplu, terenul în suprafață de 3 ha, pe care au hotărît să-l însămînțeze cu cartofi, nu fusese îngrășat și arat din toamnă. Ei au executat arătura înainte de însămînțare cu tractoare de la S.M.T. Costești și au pus în fiecare cuib de cartofi cîte un pumn de bălegar putred. Cultura a fost prășită la timp, de două ori. La recoltare, întovărășiții au luat de pe cele 3 ha peste 46.000 kg de cartofi, ceea ce revine mai bine de 15.000 kg la ha. In sectorul individual, abia de s-au obținut în medie cîte 8.000 kg la hectar.

Și culturii porumbului, de pe 7,50 ha, întovărășiții i-au acordat o atenție deosebită; dînd în timpul vegetației ca îngrășămînt suplimentar cîte 150 kg de azotat de amoniu la hectar și prășind cultura de cîteva ori, ei au obținut 3.500 kg de porumb știuleți la ha, producție de patru ori mai mare decît producția medie realizată în sectorul individual.

Datorită atenției acordate îngrijirii pomilor, s-a reușit să se recolteze peste 35.000 kg de prune, mere, pere și nuci, cu toate că timpul nu prea a fost favorabil, iar de pe suprafața cu fînețe s-au recoltat în medie peste 1.900 kg de fîn natural la ha. Și în sectorul ovin, întovărășiții au dobîndit rezultate îmbucurătoare. Pe timpul verii, ei au obținut de la fiecare oaie cu lapte 5,300 kg de brînză de burduf, urdă și unt, față de sectorul individual, unde s-au obținut în medie numai 1,200—2 kg de produse lactate de fiecare oaie.

Nu mică a fost bucuria întovărășiților cînd, după strîngerea recoltelor, s-a făcut împărțirea produselor. După ce s-a reținut din producția totală 3 la sută pentru fondul de bază, s-au plătit muncile executate de S.M.T. și s-a reținut cantitatea de sămînță pentru anul viitor, produsele rămase au fost împărțite așa cum a hotărît adunarea generală la începutul anului agricol, adică 40 la sută la numărul total al hectarelor și 60 la sută la numărul total de zile-muncă efectuate de întovărășiți. Intovărășitul Petre V. Ghica, de exemplu, a primit, pentru cele 80 de zile-muncă pe care le-a efectuat, 1.600 kg de fîn, 800 kg de cartofi, 320 kg de porumb știuleți, 80 litri de țuică, 80 de snopi de coceni etc. In plus, pentru 0,50 ha, cu cît s-a înscris el în întovărășire, a mai primit: 250 kg de fîn, 100 kg de cartofi, 25 litri de țuică, 75 kg de porumb știuleți, 20 snopi de coceni etc. Vasile Uța, care a executat 110 zile-muncă, a primit 2.200 kg de fîn, 1.100 kg de cartofi, 440 kg de porumb știuleți, 110 litri de țuică etc. El a mai primit pentru un hectar de teren cu care s-a înscris în întovărășire 500 kg de fîn, 200 kg de cartofi, 50 litri de țuică, 150 kg de porumb știuleți etc.

Majoritatea întovărășiților s-au convins pe deplin de foloasele muncii în comun. Nu e de mirare deci că mulți dintre ei, printre care și Vasile Uța, și-au exprimat dorința de a-și lucra în întovărășire și restul de pămînt pe care îl au, iar numeroși țărani muncitori din comună au făcut de pe acum cereri spre a fi primiți în întovărășire.

In prezent, întovărășiții muncesc cu forțe sporite pentru a dobîndi în anul viitor și mai frumoase rezultate. Printre altele, fiecare întovărășit s-a obligat să aducă în raport cu suprafața ce o are în întovărășire cel puțin 5 căruțe de gunoi de grajd pentru un hectar, astfel ca toată suprafața arabilă arată adînc acum în toamnă să fie îngrășată. Ei au început plantarea în masiv a 22 ha, pe care vor pune în această toamnă peste 3.000 de pomi de diferite specii. Au început, de asemenea, cu bani din fondul indivizibil, să construiască un saivan pentru oi și au cumpărat o pereche de cai și o căruță, pentru nevoile întovărășirii. Ei studiază și posibilitatea înființării unei grădini de legume și a unei stupini de cel puțin 20 de stupi.

I. STROESCU
șeful secției agricole raionale Muscel

Colțul INOVATORULUI

Automat pentru oprirea motoarelor în caz de lipsă de ulei sau apă

In luna februarie 1956, am participat la prima consfătuire pe țară a inovatorilor din agricultură și silvicultură. In planul tematic al Ministerului, prezentat la consfătuire, se cerea printre altele participanților la consfătuire să se preocupe de găsirea unui sistem de semnalizare care să-l avertizeze pe tractorist cînd motorul funcționează cu ulei sub nivel. Deoarece simpla semnalizare nu rezolvă evitarea gripajului, putînd

ION ANTONOVICI
mecanic la S.M.T. Țăndărei regiunea Constanța

rămîne neobservată sau neauzită de către tractorist (aceasta mai ales în timpul treieratului sau acționării pompelor de irigat, bunăoară, cînd tractoristul urmărește funcționarea unui întreg agregat), m-am gîndit la crearea unui dispozitiv care să intervină automat și să oprească motorul rămas fără ulei sau apă.

Dispozitivul conceput de mine nu depășește dimensiunile unui injector K. D.-35 după cum se vede din schița alăturată. (desenat în mărime naturală). In corpul de oțel M este introdus pistonașul P de 20 mm diametru, care este ajustat pe cilindru prin împerechere, așa cum se procedează la elemenții pompelor de injecție, admițîndu-se un joc pînă la 0,003 mm. Pistonașul P este perforat transversal pe direcția X—Y cu un orificiu de 6 mm diametru, care în poziție superioară corespunde cu orificiile de trecere a combustibilului (motorinei) prin automat. Pistonașul P este presat continuu și menținut în partea de jos a dispozitivului de către resortul R, a cărui presiune este reglabilă prin intermediul capacului randalinat C, poziția căruia se poate sigila. In această situație, trecerea combustibilului prin automat pe direcția X—Y este întreruptă.

Montarea și funcționarea automatului

Automatul este universal și poate fi folosit pe toate tipurile de motoare termice Diesel sau cu explozie ce au sistemul de ungere prin presiune. Mai jos voi explica cum se face montarea și cum funcționează automatul la motoarele tractoarelor K. D.-35 comune și la tractoarele K.D.P., M.T.Z., U.T.O.S.-1, U.T.O.S.-2 și U.T.O.S.-3.

Automatul se montează pe circuitul de motorină între filtrul fin și pompa de injecție. Cepul filetat X se înșurubează chiar în filtrul fin de motorină, iar conducta ce duce la pompa de injecție se racordează prin același sistem în locașul Y. Conducta de ulei ce duce la manometrul tractorului și care în majoritatea cazurilor nu rezistă condițiilor de teren și se defectează din cauza trepidațiilor, se racordează la cepul filetat D, în partea de jos a automatului.

Cînd motorul este oprit, pistonașul P, presat de resortul R, se găsește în partea de jos a cilindrului, iar trecerea motorinei spre pompa de injecție este întreruptă. Tractoristul pregătește pornirea motorului, folosind motorașul de pornire ce funcționează pe benzină. Regulile tehnice de exploatare interzic trecerea pe Diesel înaintea dezvoltării presiunii uleiului ce trebuie urmărită pe manometru (în cazul că acesta funcționează), pentru a obține așa-numita suspendare a liniei de arbori care preîntîmpină ruperea sau uzura prematură a vilbrochenului arborelui-motor). In acest caz se acționează motorul mare cu motorașul de pornire pînă ce nu se observă pe vizorul de plexiglas V semnul roșu marcat de pistonaș. Acest semn corespunde cu poziția superioară a pistonașului, indicînd deschiderea motorinei. Din acest moment, se poate porni motorul mare. In caz că tractoristul nu respectă aceste reguli și încearcă să treacă imediat pe Diesel, motorul nu pornește și îi produce neplăceri prin dezamorsarea pompei de injecție, obligîndu-l astfel să procedeze corect la pornire.

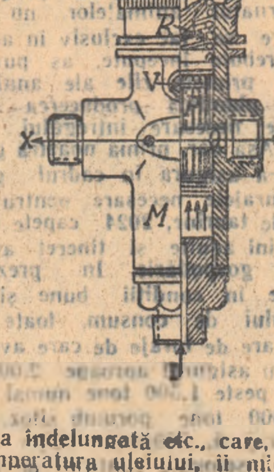
Presiunea arcului R asupra pistonașului P se reglează prin capacul C, pentru specificul tipului de tractor respectiv. In cazul K. D.-ului, automatul se reglează în așa fel, încît presiunea minimă a uleiului necesară pentru deschiderea și menținerea deschisă a combustibilului să nu fie sub 1 kg/cm² (o atmosferă). Deci, motorul va funcționa atît timp cît presiunea uleiului va fi peste o atmosferă (punct marcat de altfel și pe manometru cu roșu și inscripția STOP). Imediat ce presiunea uleiului scade sub această limită, resortul R împinge pistonașul P în jos, închide accesul motorinei spre pompa de injecție și oprește motorul automat.

Scăderea presiunii uleiului sub limita admisă de către uzina constructoare poate fi determinată de cauze multiple, ca:

— lipsa uleiului din baia motorului sub nivelul pompei de ulei;

— defectarea sistemului de ungere, ruperea pompei, ruperea axului de antrenare a acesteia etc.;

— supraîncălzirea uleiului din cauza defectării sistemului de răcire, lipsa apei din radiator, ruperea curelei de ventilator, suprasar-

cina îndelungată etc., care, ridicînd temperatura uleiului, îi micșorează viscozitatea, aceasta fiind invers proporțională cu temperatura;

— uzura nepermisă a liniei de arbori, care, împreună cu temperatura ridicată, face să scape uleiul pe lîngă paliere și manetoane, nerealizîndu-se presiunea minimă admisă.

Primele trei cauze expuse produc inevitabil gripajul motorului, iar cea de-a patra cauză, neobservată și neremediată la timp, duce la uzuri progresive, pînă la ruperea vilbrochenului și distrugerea motorului. In toate aceste cazuri, automatul intervine prompt și oprește motorul.

După datele obținute de I.C.M.E.A., oprirea motorului se produce la motorul în sarcină după [illegible] de secunde, iar la motorul în relanti, după 44 de secunde de la scăderea presiunii uleiului sub limita admisă.

Prototipul automatului a fost fabricat la I.M.U. Medgidia.

Personal, am experimentat acest automat pe tractoare I.A.R., K. D. și pe un autocamion Z.I.S.-150 (la care se montează între carburator și pompa de alimentare). Experiențele au constat din porniri și opriri curente, apoi la fiecare motor s-a provocat intenționat scăderea nivelului uleiului, prin scurgerea acestuia din baie. Automatul a funcționat fără greș în toate cazurile.

Metodica predării în învățămîntul agrozootehnic de masă

Invățămîntul agrozootehnic de masă s-a dovedit a fi unul dintre cele mai eficace mijloace de răspîndire în rîndurile producătorilor agricoli a metodelor agrotehnice înaintate. Recoltele mari dobîndite de cei care au urmat în ultimii ani diferite forme de învățămînt agrozootehnic ilustrează în mod cît se poate de grăitor acest lucru. De aceea, an de an, au fost atrași în învățămîntul agricol de masă un număr tot mai mare de cursanți.

Un rol deosebit de important în buna desfășurare a cursurilor îl au lectorii, care de obicei sînt recrutați din rîndul inginerilor, tehnicienilor agronomi, învățătorilor și profesorilor. Aceștia, îmbinînd cu pricepere cunoștințele lor teoretice cu o serie de exemple specifice unității sau comunei respective, trebuie să găsească cele mai bune metode pentru a-i face pe cursanți să-și însușească cît mai temeinic cunoștințele de care au nevoie în munca de zi cu zi. Fiecare lector trebuie să țină permanent seamă de faptul că de felul cum își va îndeplini sarcinile și atribuțiile care-i revin depinde în mare măsură pregătirea cursanților.

Forma de bază prin care lectorul transmite cunoștințele sale cursanților este lecția. De aceea, principalul în activitatea didactică a lectorilor îl constituie atît întocmirea unor lecții la un nivel științific și tehnic corespunzător nivelului de înțelegere a cursanților, cît și legarea lor de practica agricolă.

Ing. C. VELICU
profesor la centrul școlar agricol din București

După cum se știe, calitatea unei lecții se apreciază în primul rînd după conținutul ei. Nu este mai puțin adevărat, însă, că o mare însemnătate o are și forma de expunere a lecției. Priceperea de a expune o lecție nu este o însușire înnăscută, ea se dobîndește prin cunoștințe și experiență. O aceeași problemă poate fi prezentată într-o formă vie și interesantă încît ea să se întipărească pentru multă vreme în memoria ascultătorilor și, invers, poate fi expusă atît de șters, încît materialul tratat să-și piardă pentru ascultători toată însemnătatea. Numai în cazul în care va fi expusă într-o formă vie și atrăgătoare, lecția își va atinge scopul, va cuceri pe ascultători, îi va antrena la studiu individual, la dorința de a cunoaște și de a aplica în practică cele însușite la cursuri.

Pentru a putea face față acestor cerințe, lectorul trebuie să cunoască metodele principale ale tehnicii vorbirii, să se exprime clar, pe înțelesul ascultătorilor săi.

Dintre procedeele care pot să accentueze expresivitatea vorbirii, indicăm: dialogul, întrebările-discuții, comparațiile.

Dialogul, care nu este altceva decît vorbirea între doi oameni, constituie un procedeu metodic care, folosit în timpul lecției, reține atenția ascultătorilor. De pildă, vorbind despre pregătirea semințelor pentru semănat, lectorul poate folosi dialogul în forma următoare:

— Inainte de semănat, trebuie să pregătim sămînța. Se pune întrebarea: de ce trebuie să executăm lucrările de pregătire a semințelor înainte de semănat?

— Pentru că sămînța, așa cum a fost recoltată, nu este curată, cuprinde în ea semințe de buruieni, țărînă, pleavă, boabe prost dezvoltate sau sfărîmate etc. De asemenea, semințele netratate pot fi purtătoare de germeni ai diferitelor boli și de ouă sau larve ale diferiților dăunători. Iată pentru ce este nevoie ca, înainte de semănat, sămînța să fie condiționată și tratată.

Un alt procedeu care face ca vorbirea să fie mai ușor înțeleasă, este forma interogativă; în timpul expunerii, lectorul pune cîte o problemă, sub formă de întrebare, ca și cum ar discuta cu ascultătorii. Acest lucru poate inviora foarte mult expunerea. De pildă, vorbind despre copilitul la porumb, lectorul poate expune unele părți din lecție în felul următor:

— Am arătat că planta de porumb face copili. Oare acești copili nu iau hrana plantei-mame? Nu fac ca planta să nu se mai dezvolte și să formeze știuleți mici și cu puține boabe pe ei?

Astfel de întrebări pot urma una după alta și ele ajută pe lector să pregătească atenția cursanților pentru înțelegerea noțiunilor ce urmează să le predea. Forma aceasta de expunere permite lectorului să rețină într-o măsură și mai mare atenția ascultătorilor.

Comparația este un alt mijloc care poate fi practicat de lectori în timpul expunerii și care s-a dovedit a da rezultate bune. Prin comparație, se înțelege confruntarea a două fenomene sau obiecte, bazată pe asemănarea lor dintr-un punct de vedere oarecare. Astfel, lectorul poate folosi comparația în următoarea formă:

— După cum, pentru a îngrășa animalele, crescătorul trebuie să le dea hrană mai multă și de calitate mai bună, tot așa, pentru a spori producția plantelor, cultivatorul trebuie să folosească îngrășăminte naturale și minerale, adică să asigure în pămînt plantelor o cantitate de hrană mai mare și de calitate mai bună, potrivit scopului pentru care este cultivată planta respectivă și rezervelor de hrană ce se găsesc în sol.

Lectorul trebuie să vorbească convingător și hotărît și nu prea repede, vocea lui trebuie să fie moderată. Se cere ca în timpul expunerii să folosească termeni cunoscuți de cursanți, ca, de exemplu: rodnicie în loc de fertilitate, lipire în loc de sudură, etc. Se cere, de asemenea, lectorilor să nu facă abuz de mișcări și de gesturi, să nu se plimbe agitați prin sală sau să vorbească cu spatele la cursanți.

Avînd în vedere specificul cursurilor de masă, la care cursanții nu sînt elevi obișnuiți și nici copii, ci oameni maturi, cu multă experiență, lectorul trebuie să se ferească de a imita modul de predare cu care s-a obișnuit în școală. Expunerea cu privire la oricare temă trebuie să fie însoțită de exemplele și cifrele necesare, folosindu-se cu pricepere și materialele didactice locale.

După cum am mai arătat, arta de a expune lecția clar și atrăgător este un lucru care se poate dobîndi. Orice lector, străduindu-se necontenit să-și îmbogățească limbajul, să învețe să se exprime frumos și clar, poate și trebuie să-și perfecționeze priceperea de a preda o lecție. Lectorul începător nu trebuie să se lase descurajat de primele lecții nereușite, așa cum nu trebuie să se lase amețit de succese. In timpul expunerii, este necesar ca lectorul să respecte planul lecției, să țină seama de cele trei părți constitutive ale lecției și anume: introducerea, dezvoltarea și recapitularea la sfîrșitul lecției predate.

Principala formă de ținere a lecțiilor la cursurile de masă este convorbirea. Această metodă ajută cel mai bine la însușirea în mod creator a teoriei, a progreselor realizate în știința agricolă. In cursul discuțiilor se conturează mai precis esența problemelor, se resping toate afirmațiile greșite, se asimilează temeinic cunoștințele noi.

Pentru a realiza acest lucru, este necesar să axăm convorbirea pe problemele principale ale temei lecției. De aceea, fixarea din timp a problemelor, formularea lor precisă sînt de o foarte mare însemnătate pentru desfășurarea cu succes a lecției. Convorbirea trebuie să înceapă cu discutarea unei probleme care face legătura între lecția trecută și lecția nouă. Numai după aceea, lectorul va pune în fața tuturor cursanților problema principală. Această metodă dă posibilitatea menținerii atenției încordate a întregului auditoriu. Indrumînd răspunsurile cursanților, în timpul convorbirii, lectorul urmărește să arate legătura dintre teorie și practică, legătura dintre problema discutată și problemele care le ridică producția.

Grija lectorului trebuie să fie aceea ca fiecare cursant să participe la discuții. In felul acesta, el are posibilitatea de a verifica în ce măsură au fost acumulate cunoștințele de către fiecare cursant. La cursurile de masă, lecțiile trebuie să fie permanent și organic legate de problemele care se ridică curent în practica producției unității respective.

Folosirea materialului didactic și a demonstrației are un rol important în metodica expunerii lecțiilor la cursurile agrozootehnice de masă. Cele mai simple mijloace în aplicarea metodei intuitive sînt: planșele, tablourile, mostrele, mulajele etc. Lectorul are datoria să aleagă din timp acest material și să-l sistematizeze. De asemenea, trebuie să se pună mare accent pe materialul local procurat din gospodăria proprie, din G.A.S.-urile sau din stațiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului aflate în raza unității unde se țin cursurile.

După ce au fost dezbătute toate problemele cuprinse în lecție, lectorul face o scurtă încheiere generală, în care trage concluzia la lecția ținută. Priceperea de a transforma lecția într-o dezbatere vie și creatoare a temei este un lucru complex, la care lectorul începător nu poate ajunge dintr-odată. Dar preocuparea permanentă pentru perfecționarea metodelor de muncă la cursurile de masă, analiza atentă a muncii proprii și însușirea experienței lectorilor fruntași vor asigura calitatea muncii lectorilor.

LA CĂMINUL CULTURAL

La căminul cultural din comuna Tărtășești, raionul Racari, vin zilnic zeci de țărani muncitori. Aci, ei găsesc o bibliotecă înzestrată cu peste două mii de volume, pot juca șah sau asistă la spectacolele date de echipele artistice de amatori.

In fotografie: o imagine din sala bibliotecii.

Jurnalul cinematografic „Noutăţi din agricultură" nr. 11

In luna noiembrie, studioul cinematografic „Alexandru Sahia" a editat al 11-lea jurnal destinat spectatorilor de la sate. Jurnalul conţine cîteva subiecte deosebit de interesante şi instructive. Putem cita: „Repararea batozelor pe posturi de lucru specializate", care prezintă aspecte din munca mecanizatorilor de la S.M.T. Hagieni, regiunea Constanţa. Inginerul Pompiliu Cioboată de la I.C.M.E.A. a organizat la această staţiune repararea batozelor pe posturi specializate. Pentru a ajuta la înţelegerea metodei, aparatul de filmat urmăreşte drumul unei batoze din momentul stabilirii gradului de uzură prin diferite posturi de reparaţii, pînă la rodaj şi recepţie.

Alt subiect se ocupă de „Recoltarea şi păstrarea fructelor". El a fost filmat la Bistriţa şi prezintă aspecte interesante din munca pomicultorilor în timpul strînsului recoltei de fructe.

Jurnalul se încheie cu „Producerea seminţei hibride de porumb".

Peste 8.000 kg de porumb boabe la ha au obţinut la G.A.S. Salonta şi peste 6.000 kg la ha la G.A.S. Popeşti-Leordeni sînt recolte puţin obişnuite, chiar în anii cei mai favorabili culturilor de porumb. Secretul obţinerii unor astfel de producţii mari este uşor de aflat: pe lîngă faptul că în cele două gospodării s-au efectuat la timp şi în bune condiţii toate celelalte lucrări agrotehnice, în plus a fost folosită sămînţa hibridă de porumb care, semănată şi îngrijită bine, s-a dovedit superioară în vitalitate seminţei obişnuite.

Vizionînd jurnalul cinematografic nr. 11, cu „Noutăţi din agricultură", producătorii agricoli din satele patriei noastre vor avea prilejul să afle şi să înveţe o serie de lucruri interesante.

RADU URSACHI

In clişeu: O scenă din film.

Cultura cerealelor — principala ramură de producţie a colectivei noastre

In cei şapte ani şi mai bine care au trecut de la întemeierea ei, gospodăria noastră colectivă a făcut adevăraţi paşi de uriaş pe drumul întăririi şi dezvoltării economico-organizatorice. La început am fost doar 57 de familii de ţărani muncitori care ne-am strîns laolaltă 284 ha de teren arabil, 28 de cai, cîteva căruţe, pluguri şi alte unelte agricole simple, rudimentare. Astăzi, sîntem 434 familii, adică 97,2 la sută din totalul gospodăriilor ţărăneşti existente în comună. Avuţia noastră obştească, socotită în bani, valorează milioane de lei. Pămîntul, o adevărată moşie: 1.641 ha. In afară de pămînt, avem numeroase construcţii gospodăreşti, întreprinderi anexe, autocamioane, rutiere, maşini agricole moderne, peste 2.000 de animale de muncă şi de producţie, 1.200 de păsări, 150 de stupi etc. Veniturile băneşti realizate din cultura plantelor de cîmp, din creşterea animalelor cît şi de pe urma întreprinderilor anexe au atins la sfîrşitul anului trecut frumoasa sumă de 1.804.586 lei, iar valoarea fondului de bază (indivizibil) a ajuns, la aceeaşi dată, la un milion şi jumătate lei. Cît priveşte venitul bănesc pe anul în curs, potrivit socotelilor noastre, va trece cu mult peste două milioane.

Dînd atenţia cuvenită creării şi dezvoltării mai multor ramuri de producţie aducătoare de mari venituri, noi nu am neglijat nici un moment principala ramură de producţie în gospodăria noastră: cultura cerealelor. Faptul că această ramură constituie baza activităţii economice a gospodăriei noastre colective nu este întîmplător. Pe la noi sînt condiţii agroclimatice deosebit de prielnice culturii cerealelor (solul este de tip cernoziom ciocolat degradat, primăvara şi toamna sînt ploioase, vara secetoasă şi iarna destul de blîndă), iar oamenii din partea locului posedă o îndelungată şi preţioasă experienţă în cultivarea acestor plante.

Este ştiut că producţia agricolă poate creşte pe două căi principale şi anume: prin extinderea suprafeţelor cultivate şi mai ales prin sporirea producţiei la unitatea de suprafaţă. In prezent, cultivarea cerealelor ocupă 75 la sută din totalul terenului agricol al gospodăriei, din care grîul 33 la sută, orzul şi ovăzul 14 la sută, iar porumbul 28 la sută. Anul trecut, de pe suprafaţa cultivată cu cereale am obţinut o producţie globală de peste 2.900.000 kg boabe, iar în acest an cam tot atît.

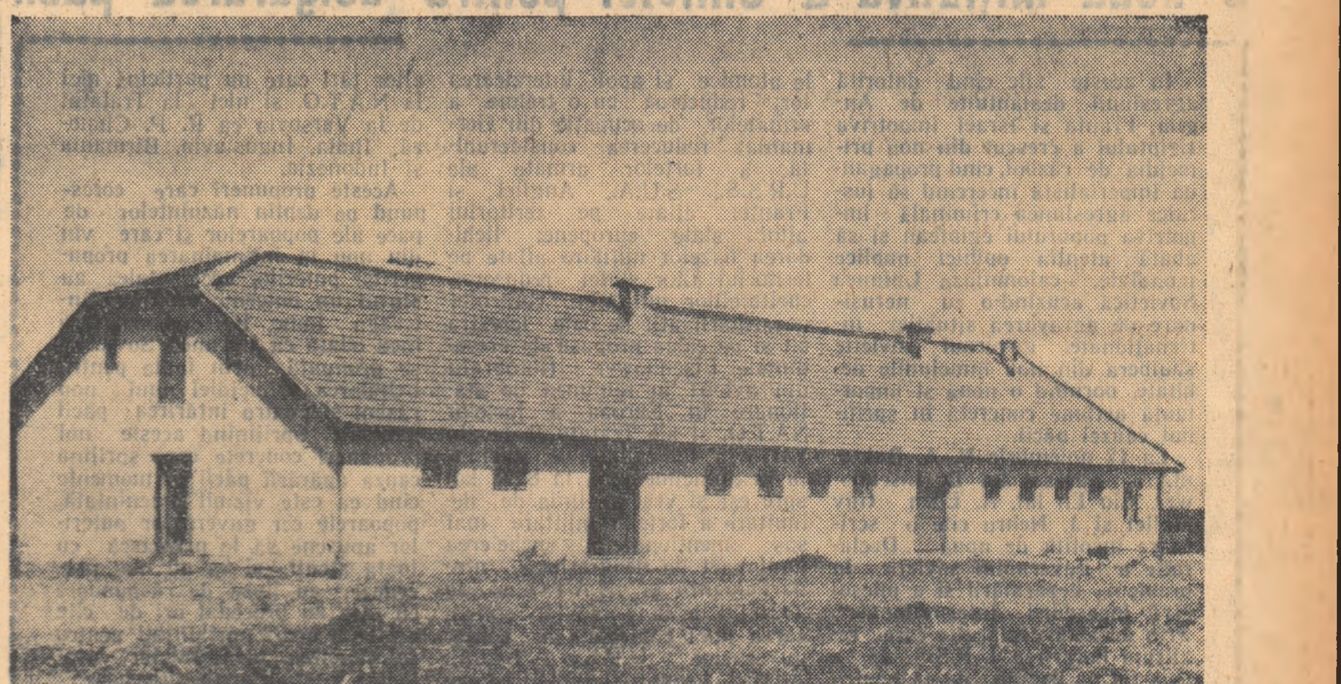
Dar sporirea recoltei de cereale în gospodăria noastră colectivă nu s-a realizat numai pe seama extinderii suprafeţelor cultivate ci în primul rînd, prin ridicarea producţiei la hectar. In 1955, de pildă, am obţinut în medie la hectar 2311 kg grîu, 2.600 kg orz de toamnă, 2.528 kg ovăz şi 3.272 kg. porumb. Recolte mari de cereale am obţinut şi în acest an cu toate că timpul a fost nepriel nic (o parte din culturi au fost compromise din cauza inundaţiilor provenite din ploile de primăvară). Aşa, bunăoară, grîul a dat în medie la hectar 1.826 kg, orzul de toamnă 2.446 kg, ovăzul 2.105 kg, iar porumbul 4.352 kg ştiuleţi. Producţiile acestea sînt cu 300 kg la grîu, cu 1.246 kg la orz, cu 1.105 kg la ovăz şi cu aproape 2.000 kg la porumb mai mari decît recoltele medii la hectar obţinute de ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din partea locului.

Ce înseamnă pentru o gospodărie colectivă şi pentru membrii ei sporirea continuă a producţiei de cereale? Inseamnă o sursă de venituri deosebit de importantă. In primul rînd pentru colectivişti. Cu cît va fi mai mare producţia de cereale, cu atît mai mare va fi şi cantitatea de produse repartizate la o zi-muncă. Anul trecut, de pildă, membrii gospodăriei noastre au primit pentru zilele-muncă efectuate 1.154.216 kg de cereale, revenind cîte 11,640 kg de grîu, orz şi porumb de fiecare zi-muncă. In acest an, cantitatea de cereale cuvenită pentru o zi-muncă este şi mai mare şi anume de 12,130 kg. Pentru colectivişti harnici cum sînt Petru Ferber, Teodor Buzan, Petrişor Iancu, Ion Olingher şi mulţi alţii, care împreună cu membrii familiilor lor au făcut pînă acum cîte 500—1.000 de zile-muncă, sporirea producţiei de cereale înseamnă desigur o creştere simţitoare a veniturilor lor. Aceasta în ce priveşte veniturile în natură. De pe urma sporirii producţiei de cereale, gospodăria noastră obţine însă şi venituri băneşti. Mai întîi prin valorificarea prin organizaţiile comerţului de stat şi cooperatist a cantităţilor ce prisosesc după ce se achită obligaţiile către stat precum şi după ce se completează fondurile statutare. Anul trecut bunăoară, am vîndut statului peste 12 vagoane şi jumătate de cereale, iar anul acesta, răspunzînd chemării colectiviştilor din Batăr-Oradea, am valorificat pînă acum 22.000 kg de grîu şi peste 30.000 kg de porumb. O parte din banii primiţi în schimbul cerealelor vîndute am folosit-o pentru procurarea unor materiale de construcţii necesare, iar o altă parte am dat-o la zile-muncă. In afară de banii primiţi pentru zilele-muncă efectuate, numeroşi colectivişti au realizat venituri frumoase vînzînd şi ei statului din prisosul lor de cereale. Pînă în prezent, membrii gospodăriei noastre au vîndut statului peste un vagon de cereale.

Sporirea producţiei de cereale a contribuit în măsură hotărîtoare şi la dezvoltarea creşterii animalelor în gospodăria noastră. Numai, producînd an de an cantităţi tot mai mari de cereale, am reuşit să avem astăzi 104 bovine, din care 46 de vaci de lapte, 1164 de porcine, din care 80 de scroafe fătătoare şi 200 porci îngrăşaţi, 700 de oi şi peste 1.200 de păsări, de pe urma cărora obţinem de asemenea însemnate venituri băneşti.

VIOREL UIBARU
preşedinte
ANDREI SITARU
inginer agronom
G.A.C. „Victoria" comuna Lenauheim, regiunea Timişoara

Mîndria colectiviştilor

Membrii gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Horia, raionul Roman, au terminat de curînd construcţia unui nou grajd. Aşa cum se vede şi din fotografia de mai sus, noul grajd este frumos şi încăpător, putînd adăposti în bune condiţii peste o sută de vite.

Cum trebuie folosită melasa în alimentaţia animalelor

Dezvoltarea industriei zahărului în ţara noastră pune problema folosirii cît mai raţionale a deşeurilor furajere rezultate de pe urma prelucrării sfeclei de zahăr. Printre aceste deşeuri, un loc de seamă îl ocupă tăiţeii şi melasa. Dacă tăiţeii sînt folosiţi pe o scară mare în hrana animalelor, apoi nu în aceeaşi măsură a fost şi este folosită melasa. Aceasta pentru că multor crescători de animale nu le sînt încă cunoscute suficient de bine avantajele ce le pot avea de pe urma folosirii acestui furaj.

Se ştie că melasa este acea parte a sucului zaharat, scos din sfeclă, care, în urma extragerii diferitelor sorturi de zahăr, rămîne nefolosit. Ea se prezintă sub forma unui sirop viscos, de culoare cafenie închisă, cu gust dulce, deosebit de al zahărului şi cu miros specific. Melasa este compusă din mai multe feluri de substanţe, fiecare cu un rol bine precizat. Astfel, într-o sută de kilograme de melasă există 20 kg de apă, 10 kg de săruri minerale (cenuşă), 50 kg de zahăr şi 20 kg de alte substanţe.

Din cauza anumitor substanţe ce le conţine şi care împiedică buna funcţionare a stomacului şi intestinelor, melasa nu poate fi dată animalelor decît în anumite cantităţi care diferă de la specie la specie de animale. In această privinţă, menţionăm că unele animale pot consuma o cantitate mai mare, iar altele mai mică, în funcţie de particularităţile lor individuale. In medie, animalelor adulte putem să le administrăm zilnic următoarele cantităţi per cap de animal: cabaline şi bovine, 2 kg, ovine, 0,25 kg, porcine, la fiecare 100 kg greutate, cîte 0,5 kg. Animalelor tinere, în prima parte a creşterii, ca şi altor specii de animale nemenţionate aici, nu este bine să li se dea în hrană melasă, decît în cazuri excepţionale.

Melasa este un nutreţ potrivit mai ales pentru perioada de iarnă, deoarece ea produce în corpul animalului o cantitate însemnată de căldură. De asemenea, ea este un nutreţ bun pentru animalele de muncă şi pentru cele puse la îngrăşat, întrucît se transformă cu uşurinţă în energie şi în grăsime. La aceste categorii de animale, cantitatea de melasă administrată poate fi ceva mai mare decît cea arătată. Un kg de melasă poate să înlocuiască 0,5—0,75 kg de grăunţe din raţie.

La hrănirea animalelor cu melasă trebuie să se treacă treptat, începîndu-se cu cantităţi mici, şi abia după 10—15 zile să se ajungă la cantităţi normale. Atunci cînd observăm că animalele prezintă tulburări digestive, în special diaree, melasa se scoate din raţie. Femelelor în gestaţie avansată este interzis să li se dea, întrucît înlesneşte avorturile.

Pentru ca melasa să fie mai bine folosită de animale şi să fie evitate tulburările digestive, în raţia pe care o alcătuim, pe lîngă melasă, să intre în funcţie de specia animalului, fîn de calitate bună, nutreţ murat, diferite concentrate, deşeuri de la prelucrarea laptelui, sare şi cretă furajeră.

Melasa nu se foloseşte în stare brută în alimentaţia animalelor, ci se prepară de mai înainte. Prepararea constă în diluarea ei cu apă (la o parte melasă se adaugă 3—4 părţi apă) şi în amestecarea ei cu nutreţuri uscate şi mai puţin gustoase (o parte soluţie de melasă la 1—3 părţi nutreţ uscat). Această operaţie se cunoaşte sub numele de melasare. Melasarea se face în condiţii bune numai atunci cînd nutreţurile sînt mărunţite. In acest scop, se pot folosi cu succes paiele şi amestecurile de concentrate, care, melasate, dau un nutreţ gustos şi hrănitor.

Tot cu ajutorul melasei, pot fi preparaţi şi cocenii de porumb, mărunţiţi şi daţi astfel în hrana animalelor. Este de asemenea bine cunoscut faptul că, în urma prelucrării melasei în industria alcoolului, rezultă un deşeu aproape fără valoare pentru alimentaţia animalelor, cunoscut sub numele de borhot de melasă. Fiind apos (peste 90 la sută apă) şi avînd un conţinut ridicat în substanţe iritante, acest deşeu poate fi folosit însă cu mare atenţie, mai ales în hrana bovinelor de muncă şi a celor puse la îngrăşat. In stare proaspătă şi fierbinte, borhotul de melasă va fi folosit la opăritul paielor. Cantitatea maximă ce revine zilnic pe cap de animal nu trebuie să treacă de 25 kg.

Folosirea melasei în alimentaţia animalelor dă posibilitatea să se micşoreze preţul de cost al produselor animale, să se economisească o cantitate însemnată de grăunţe şi să se poată menţine o producţie ridicată chiar în cazul unui deficit de nutreţuri concentrate.

Ing. R. COSOROABĂ
I.C.A.R. Moara Domnească, regiunea Bucureşti

CIFRE ŞI FAPTE

De la o expoziţie agricolă regională

Unde să-ţi opreşti privirea mai întîi? Fructe de toată frumuseţea, înviorînd prin coloritul lor un întreg colţ al expoziţiei: legume de proporţii cu totul neobişnuite, încît eşti îndemnat să pui mîna pe ele să te încredinţezi dacă-s adevărate, produse ale industriilor locale de prelucrare a materiilor prime agricole, apoi plante textile şi mai ales cereale: grîu de diferite soiuri, ştiuleţi de porumb, dintre care unii „uriaşi", cu boabele înşirate fără greş, ca nişte mărgele...

Toate acestea atrag deopotrivă ochiul vizitatorului. Găseşti aci, în sala expoziţiei agricole regionale din Oradea, nu numai o imagine a roadelor unui an de strădanii pe ogoarele, în grădinile, viile şi livezile regiunii. Prin însăşi varietatea produselor expuse, această sală oferă dintr-un început imaginea imenselor posibilităţi ale unei agriculturi multilaterale, ca cea practicată pe plaiurile orădene.

★

Au fost ele totdeauna valorificate posibilităţile agriculturii din această regiune? Şi dacă lucrurile n-au stat aşa, atunci cărui factor se datoresc schimbările care, an de an, dau satelor regiunii o înfăţişare tot mai prosperă şi aduc în viaţa localnicilor noi bucurii, noi semne de bunăstare?

Iată întrebări la care expoziţia răspunde clar, înainte de a fi apucat măcar să ţi le formulezi. Răspunde în graiul cifrelor şi al faptelor, din care concluzia se desprinde de la sine: nu, lucrurile n-au stat totdeauna aşa, iar principalul factor care a dus şi duce la valorificarea imenselor posibilităţi de care vorbeam mai sus este dezvoltarea sectorului socialist în agricultura regiunii.

Fără îndoială, întotdeauna regiunea a fost cunoscută ca bogată în cereale; totuşi, recolte de 12.000 kg de porumb la hectar (pe loturile experimentale) şi de 5.000 kg la ha în cultura mare (pe 70 ha), cum au obţinut colectiviştii din Mădăraş, nu s-au pomenit niciodată în trecut pe aceste meleaguri. Şi ca bună producătoare de legume a fost cunoscută în trecut regiunea Oradea. Totuşi, niciodată, înainte, nu s-a pomenit ca ţăranii muncitori să aibă sere de trufandale, din care să poată trimite pe pieţele oraşelor, încă din luna mai, roşii, varză, conopidă, castraveţi şi ardei, or să-şi lucreze astfel pămîntul, încît de pe acelaşi hectar să obţină într-un singur an agricol un vagon de cartofi şi apoi, în cultura a doua, mazăre, varză, fasole etc., aşa cum se vede la standul legumicol, din cifrele şi datele privind gospodăriile colective din Borş, din Biharia, Velenţa, Seleuş şi altele.

Organizate nu pe unităţi agricole, ci pe culturi, fiecare dintre standurile expoziţiei din Oradea demonstrează cu tărie superioritatea agriculturii socialiste. Fie că priveşti exponatele din standul rezervat porumbului, fie că te afli în faţa standului de legume, a celui de păioase, a celui de fructe ori de plante tehnice, exemplarele cele mai frumoase, care-ţi atrag de la început atenţia, sînt cele prezentate de unităţile agricole socialiste.

Acestea sînt faptele. Să ne oprim acum şi asupra cîtorva cifre care se desprind din panourile afişate în centrul expoziţiei: 4 este numărul gospodăriilor colective care au luat fiinţă în toamna lui 1949 în regiunea Oradea. Ele însumau o suprafaţă de 1.130 ha. Astăzi, în regiunea Oradea sînt 113 gospodării colective, însumînd 35.488 ha, şi 274 de întovărăşiri agricole, cu o suprafaţă totală de 20.364 ha. La aceasta trebuie adăugat şi asociaţiile agricole simple, în cadrul cărora se lucrează în comun peste 7.000 ha.

Că numărul de ţărani muncitori care păşesc cu încredere pe calea muncii în colectiv este an de an mai mare, este lesne de înţeles, dacă priveşti cifrele din panourile privind creşterea avutului obştesc, cît şi a veniturilor personale ale colectiviştilor. Iată cîteva din aceste cifre: fondul indivizibil al gospodăriilor colective a crescut din 1952 pînă azi, de la 12.013.274 lei, la 31.513.550 lei. In acelaşi interval, numărul construcţiilor proprietate obştească a crescut cu: 250 de magazii pentru cereale, 159 de remize, 153 de silozuri, 78 de ateliere, 207 grajduri etc. Suprafaţa grădinilor de legume a crescut, de la 53 ha în 1952, la 430 ha — din care 320 ha irigate — în 1956.

Toate acestea au dus la creşterea veniturilor fiecărui colectivist. In total, la produse, media a crescut, de la 7,420 kg pentru o zi-muncă, la 18,950 kg, cantitate căreia i se adaugă veniturile băneşti şi ele cu circa 100 la sută mai mari.

★

Fapte, cifre, date...

In graiul lor simplu, dar de netăgăduit, ele spun toate acelaşi lucru: în regiunea Oradea, ca şi în toate celelalte regiuni ale ţării, calea agriculturii socialiste este singura cale ce duce la ridicarea agriculturii pe o treaptă superioară la propăşirea şi bunăstarea fiecărui ţăran muncitor.

Să apărăm culturile de toamnă de pieire în timpul iernii

Prof. ŞTEFAN DIMANCEA
Institutul Agronomic „N. Bălcescu" Bucureşti

Cerealele de toamnă pot suferi în timpul iernii mari pierderi. Pagubele pricinuite de condiţiile grele de iernare sînt mari mai cu seamă atunci cînd pînă la însămînţat pentru aceste culturi s-a aplicat o agrotehnică nesatisfăcătoare, aşa cum s-a întîmplat în toamna acestui an în multe părţi ale ţării.

Cauzele care provoacă pieirea cerealelor de toamnă sînt diferite şi se acţionează de cele mai multe ori concomitent. Dintre acestea, amintim: temperatura scăzută şi zăpada puţină sau lipsa zăpezii la suprafaţa solului, un strat prea gros de zăpadă, stagnarea apei la suprafaţă, formarea crustei de gheaţă, variaţia de volum prin îngheţ-dezgheţ şi aşezarea solului, crusta de gheaţă sub nivelul solului, atacul diferitelor ciuperci etc.

Aceste cauze pot provoca la rîndul lor diferite fenomene sau feluri de pieire a cerealelor de toamnă: degerarea, înăbuşirea, clocirea, dezrădăcinarea sau descălţarea, mucegaiul de zăpadă etc.

Pentru a obţine producţii mari şi sigure de la cerealele de toamnă, de mare însemnătate este nu numai aplicarea corectă a măsurilor agrotehnice pînă la semănat, ci şi a lucrărilor de întreţinere a culturilor.

După observaţiile staţiunilor agro meteorologice din U.R.S.S., cerealele de toamnă pot pieri dacă la nivelul nodului de înfrăţire, adică la circa 2 cm adîncime în sol, temperatura ajunge pentru o perioadă mai îndelungată la 15 grade sub zero la grîul de toamnă şi la 20 grade sub zero la secară. La începutul iernii, cerealele pot suporta mai bine temperaturile scăzute, în timp ce primăvara, chiar o scădere bruscă a temperaturii pînă la 8—10 grade sub zero poate fi păgubitoare. La aceleaşi temperaturi, gerul de lungă durată este întotdeauna mai păgubitor decît cel de scurtă durată.

Plantele degerate apar verzui după topirea zăpezii, cu clorofila nedistrusă, iar după dezgheţare, se prezintă ca şi cînd ar fi fost fierte.

Rezistenţa plantelor la ger se măreşte dacă în toamnă ele au trecut prin procesul de călire. Acest proces constă în acumularea hidraţilor de carbon solubili (zaharuri) în ţesuturi, micşorarea cantităţii de apă liberă, nelegată, din celule şi mărirea cantităţii de apă de constituţie reţinută în mod stabil de coloizii celulelor.

Călirea plantelor în cele mai bune condiţii are loc cînd, toamna, înainte de căderea zăpezii, timpul se menţine senin, cu temperatura în timpul zilei pînă la 10 grade, iar noaptea e ger uşor. In acest caz, culturile de toamnă acumulează în celulele lor cantităţi mari de zahăr.

Dacă după această perioadă urmează zile cu ger uşor, (de la minus 3 grade la minus 5 grade), plantele trec prin a doua fază de călire, cînd are loc o deshidratare parţială a celulelor, care măreşte rezistenţa plantelor la temperaturi scăzute.

Dacă grîul de toamnă a trecut în bune condiţii prin aceste două faze ale procesului de călire, el poate rezista la temperaturi între minus 15 pînă la chiar minus 20 de grade. In toamnele calde şi posomorîte, acumularea zahărului se desfăşoară încet, călirea plantelor este slabă şi din această cauză pot pieri chiar la temperatura de minus 13—14 grade.

Culturile de toamnă mai pot degera şi atunci cînd la suprafaţa solului se formează o crustă de gheaţă şi mai ales cînd crusta cuprinde nodul de înfrăţire. Dacă crusta de gheaţă are o grosime mai mare, plantele sînt prinse de gheaţa care exercită o presiune mecanică asupra lor şi vatămă celulele.

Pentru a lupta împotriva degerării şi acţiunii crustei de gheaţă asupra cerealelor de toamnă, o importanţă hotărîtoare o au măsurile preventive. In primul rînd, trebuie aplicată cu corectitudine agrotehnica corespunzătoare regiunii, folosirea de soiuri rezistente la ger şi a îngrăşămintelor fosfatice, potasice, reţinerea zăpezii pe semănăturile de toamnă etc.

Folosirea de îngrăşăminte fosfatice şi potasice în perioada înfrăţirii măreşte rezistenţa cerealelor de toamnă la degerare. Ele grăbesc acumularea hidraţilor de carbon şi măresc concentraţia sucului celular.

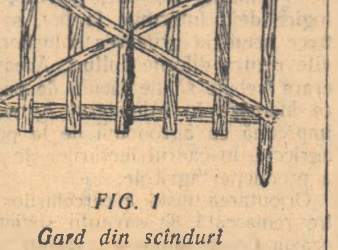

FIG. 1
Gard din scînduri

Una dintre cele mai eficace măsuri pentru apărarea culturilor de toamnă de degerare şi de formare a crustei de gheaţă este reţinerea uniformă a zăpezii pe cîmp. Această măsură trebuie aplicată la timp, înainte de căderea primelor zăpezi, în toate regiunile unde cade de obicei puţină zăpadă, unde bîntuie vînturi puternice şi unde cîmpul este deschis. La noi în ţară, asemenea regiuni se găsesc în special în sudul, sud-estul ţării şi în Moldova.

Pe semănăturile de toamnă, zăpada poate fi reţinută prin următoarele mijloace:

1) Obstacole artificiale mobile şi fixe construite din garduri sau panouri, perdele moarte, crengi de copaci, snopi etc;

2) Obstacole făcute folosind ca material numai zăpada, valurile de zăpadă etc.;

3) Obstacole naturale, crescute chiar pe terenul unde reţinem zăpada.

In organizarea reţinerii zăpezii pe semănături trebuie să ţinem seama de la început de anumite observaţii. Obstacolele pot reţine zăpada pe o zonă de cca 20 de ori înălţimea lor. Un panou sau gard de 1 metru înălţime reţine zăpada pe o zonă de 20 de metri. Obstacolele să nu fie prea înalte, întrucît lîngă obstacolele înalte se îngrămădesc troiene mari de zăpadă. Obstacolele nu trebuie să fie compacte, ci cu spaţii goale care să reprezinte 50—75 la sută din suprafaţa lor totală. In acest fel, zăpada nu se îngrămădeşte în vecinătatea imediată a obstacolului, ci se aşterne în strat uniform între două obstacole vecine.

Pe suprafeţele plane, obstacolele se aşază perpendicular pe direcţia vînturilor dominante în timpul iernii, iar pe pantă se aşază paralel cu curbele de nivel, adică perpendicular pe direcţia pantei. Reţinerea zăpezii trebuie făcută în tot timpul iernii, pînă la începerea topirii zăpezii.

Gardurile, panourile sau parazăpezile, care pot fi mutate după nevoie, constituie un mijloc foarte eficace pentru reţinerea zăpezii într-un strat uniform şi cu grosimea dorită. Ele pot avea înălţimea de 1 metru şi lungimea de 1,5—2 metri şi cu 50—75 la sută spaţiu gol din suprafaţa totală. Panourile se construiesc din scînduri de 5—10 cm. lăţime. Scîndurile se prind cu cuie, sus şi jos, pe alte două scînduri orizontale şi pe două leaturi aşezate oblic. Scîndurile din margine trebuie să fie cu 25—30 cm mai lungi decît cele de la mijloc şi ascuţite în partea de jos. Intre scîndurile verticale, late de 10 cm, se lasă spaţii de 10—15 cm. Intre suprafaţa solului şi latura de jos a panoului rămîne, cînd panoul va fi aşezat pe semănături, un spaţiu în dreptul căruia nu se va aşeza zăpada. Acest lucru va ajuta mutarea panoului de la un loc la altul. (Fig. 1.)

La construirea panourilor sau parazăpezilor mai pot servi prăjini, nuiele, stuful, tulpinile de porumb, de floarea-soarelui, paiele şi orice alte materiale locale asemănătoare. Aceste materiale se împletesc pe pari sau prăjini. Pe doi pari mai lungi cu 25—30 cm decît înălţimea panoului se fixează 3—4 prăjini orizontale a căror lungime este egală cu lungimea panoului.

Pe prăjinile orizontale se împletesc legături sau mănunchiuri de nuiele, tulpini de porumb sau de floarea-soarelui, legături de paie sau de alte materiale, lăsîndu-se deschizăturile necesare. (Fig.2.)

De-a curmezişul direcţiei vînturilor dominante, panourile se aşază grupate cîte 4—6 bucăţi la un loc, iar între grupurile de panouri se lasă în ambele părţi cîte 25—30 de metri. Distanţa între un rînd şi cel din faţă trebuie să fie de 20 de metri. Grupul de panouri dintr-un rînd se aşază în dreptul spaţiilor libere din rîndurile vecine. Pentru un hectar sînt necesare cca 75 de panouri de cîte 2 metri lungime sau 90 de panouri de 1,5 m lungime fiecare. Cele 4—6 panouri dintr-un grup se sprijină unul pe altul la cele două colţuri de sus, în poziţie puţin oblică, şi cu latura de jos pe sol. Panourile se lasă într-un loc pînă ce stratul de zăpadă atinge grosimea de cca 30 cm.

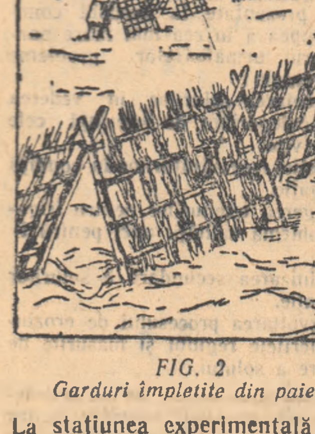

FIG. 2
Garduri împletite din paie

La staţiunea experimentală Mărculeşti, folosindu-se asemenea panouri, s-a obţinut un spor de producţie de 33 la sută la grîul de toamnă, iar la orzul de toamnă, un spor de 42 la sută. La staţiunea Valul lui Traian, sporul a fost de 280 kg la ha.

Tulpinile de floarea-soarelui, porumb, stuful, crengile, paiele se pot folosi pentru reţinerea zăpezii fără a fi împletite sub formă de panouri. In acest caz, tulpinile de floarea-soarelui, porumb şi de alte plante se înfig în pămînt în rînduri, înainte ca acesta să îngheţe, formînd perdele perpendiculare pe direcţia vînturilor dominante din timpul iernii.

Perdelele pot fi formate din 2-3 rînduri de tulpini, lăsîndu-se între ele o distanţă egală cu de circa 20 de ori înălţimea tulpinilor.

Dacă perdelele se fac dintr-un rînd de tulpini, e bine ca distanţa între rînduri să fie de 7—8 metri, iar între tulpini, pe rînd, de 25 cm. Rîndurile se vor aşeza încrucişate.

In cazul cînd se folosesc crengi de arbori, acestea se aşază în grămezi mici sub formă de şah, în număr de circa 1.000 de grămezi la hectar.

In acelaşi scop se pot folosi şi snopi de paie şi stuf aşezaţi în picioare şi înfipţi în pămînt cu ajutorul ţăruşilor. Snopii pot avea un diametru de 10—12 cm şi se aşază sub formă de perdele distanţate la 15—20 m.

Distanţa între snopi pe rînd poate fi de 35 cm. Pentru un hectar, trebuie circa 1.000 de snopi.

O altă metodă folosită pentru reţinerea zăpezii constă în folosirea pereţilor, grămezilor şi valurilor de zăpadă. Din zăpada îndesată şi aşezată în grămezi de cel puţin 15—20 cm înălţime se taie cu lopata cărămizi sau straturi late de 30 cm şi lungi de 50 cm, formîndu-se cu ele pereţi cu spaţii goale. Inălţimea pereţilor trebuie să fie de circa 80—90 cm, iar lungimea lor, de 10—12 m. Pereţii se aşază în rînduri distanţate la 20 m între ele, iar pe rînd, la circa 15 m.

(Continuare în pag. 4-a)

O nouă inițiativă a U.R.S.S. pentru asigurarea păcii

In aceste zile cînd datorită agresiunii deslănțuite de Anglia, Franța și Israel împotriva Egiptului a crescut din nou primejdia de război, cînd propaganda imperialistă încercînd să justifice agresiunea criminală împotriva poporului egiptean și să abată atenția opiniei publice mondiale, calomniază Uniunea Sovietică acuzînd-o cu nerușinare de agravarea situației internaționale, guvernul sovietic spulberă din nou minciunile debitate, pornind o nouă și importantă acțiune concretă în sprijinul cauzei păcii.

La 17 noiembrie N. A. Bulganin a adresat lui D. Eisenhower, Ciu En lai, A. Eden, Guy Mollet și J. Nehru cîte o scrisoare însoțită de noua „Declarație a guvernului sovietic în problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale". Prin această declarație care reafirmă hotărîrea U.R.S.S. de a face tot ce depinde de ea pentru apărarea păcii se propune: reducerea forțelor armate ale marilor puteri și a celorlalte state; încetarea experiențelor cu armele atomice și apoi interzicerea lor; reducerea cu o treime a armatelor de ocupație din Germania; reducerea considerabilă a forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței aflate pe teritoriul altor state europene; lichidarea bazelor militare aflate pe teritoriul altor state; reducerea cheltuielilor militare; controlul dezarmării atît pe cale terestră cît și pe calea propusă de președintele Eisenhower (fotografii din avioni în regiunea de staționare în Europa a forțelor N.A.T.O. și ale Tratatului de la Varșovia (calculîndu-se distanța în adîncime pînă la 800 km spre est și vest de linia de delimitare a forțelor militare mai sus menționate); încheierea unui pact de neagresiune între participanții la N.A.T.O. și la Tratatul de la Varșovia; convocarea unei conferințe a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței și Indiei; convocarea unei conferințe a șefilor guvernelor tuturor țărilor participante la N.A.T.O. și la Tratatul de la Varșovia precum și a altor țări care nu participă nici la N.A.T.O. și nici la Tratatul de la Varșovia ca R. P. Chineză, India, Iugoslavia, Birmania și Indonezia.

Aceste propuneri care corespund pe deplin năzuințelor de pace ale popoarelor și care vin din nou în întîmpinarea propunerilor puterilor occidentale, au stîrnit un puternic ecou în întreaga lume. Ele demonstrează încă odată că Uniunea Sovietică se pronunță prin fapte pentru lichidarea primejdiei unui nou război și pentru întărirea păcii generale. Sprijinind aceste noi propuneri concrete care sprijină cauza apărării păcii în momente cînd ea este vizibil amenințată, popoarele cer guvernelor puterilor apusene să le privească cu toată atenția și să nu mai procedeze cu lipsa de răspundere cu care au procedat ori de cîte ori s-au creat posibilități pentru soluționarea principalelor probleme internaționale litigioase.

Un deosebit spirit de răspundere cer popoarele Adunării Generale O.N.U., care va dezbate în sesiunea actuală problema dezarmării.

Manevrele S.U.A. au împiedicat din nou discutarea admiterii R. P. Chineze în O. N. U.

Știrile sosite de la New York anunță că delegația S.U.A. la adunarea generală O.N.U. a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a împiedica adoptarea propunerii Indiei ca să fie discutată problema recunoașterii drepturilor Republicii Populare Chineze la O.N.U. După ce în Comitetul General a reușit să impună o rezoluție, cu încălcarea grosolană a regulilor de procedură, în Adunarea Generală, care a discutat propunerea Indiei, delegația S.U.A. a obținut cu ajutorul voturilor reprezentanților unor guverne aservite Washingtonului, să fie prelungită nedreptatea ce se face R.P. Chineze. Datorită manevrelor delegației S.U.A. discutarea chestiunii restabilirii drepturilor legitime ale Chinei Populare a fost încă o dată amînată. De data aceasta însă delegației americane nu i-a fost deloc ușor să obțină adoptarea punctului ei de vedere. Impotrivă au fost 24 de țări din Europa, Asia și Africa. La acestea se adaugă 8 abțineri de la vot. Din calcule reiese că o treime din omenire se pronunță în sprijinul admiterii R. P. Chineze în O.N.U. De aceea nu întîmplător numeroși observatori la O.N.U. apreciază că S.U.A. a înregistrat nu un succes ci o incontestabilă înfrîngere morală și politică care nu va rămîne multă vreme fără consecințe.

Convorbirile ungaro-cehoslovace

Delegația guvernamentală cehoslovacă condusă de primul ministru Viliam Siroky, care a vizitat Budapesta la 15 noiembrie, a purtat convorbiri cu guvernul R. P. Ungare în legătură cu mai multe probleme curente decurgînd din actuala situație și privind interesele ambelor țări. La sfîrșitul convorbirilor a fost publicat un comunicat comun care exprimă acordul celor două delegații guvernamentale în problemele discutate.

Semnificativ este acordul exprimat de cele două părți în ce privește măsurile luate de guvernul R. P. Ungare pentru apărarea orînduirii democrat-populare, instaurarea păcii și ordinei precum și în legătură cu cererea de ajutor adresată de acesta trupelor sovietice. Aceste măsuri sînt apreciate ca decurgînd din îndatoririle și drepturile suverane ale guvernului R. P. Ungare.

Cele două delegații guvernamentale situîndu-se hotărît pe poziția că problemele privind evoluția viitoare a situației din Ungaria sînt exclusiv de competența R. P. Ungare, consideră că hotărîrile adoptate de O.N.U. în ultimele zile nu respectă principiile Cartei O.N.U., care prevăd neamestecul în treburile interne ale țărilor. Ele își exprimă speranța ca în viitor O.N.U. va respecta aceste principii. Condamnînd încercările forțelor imperialiste războinice de a tulbura pacea și de a întoarce roata istoriei măcar în anumite locuri, cele două guverne își reafirmă dorința și voința de a menține și întări pacea în lume. In declarația comună se mai exprimă mulțumirile guvernului R. P. Ungare poporului cehoslovac pentru ajutorul pe care l-a acordat Ungariei în aceste zile cu încrederea celor două părți că guvernul revoluționar muncitoresc sprijinit de poporul muncitor și avînd ajutorul frățesc al țărilor socialiste va înfrînge greutățile și va asigura poporului ungar drumul spre fericire, spre construirea socialismului.

Se întărește prietenia sovieto-poloneză

După cum se știe între 15 și 18 noiembrie la Moscova s-au desfășurat tratativele dintre delegația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului sovietic și delegația C.C. al PMUP și a guvernului Republicii Populare Polone. In cursul acestor tratative care s-au purtat într-un spirit de deplină înțelegere reciprocă și sinceritate, au fost examinate o serie de probleme care interesau cele două părți, ca și o serie de probleme ale actualei situații internaționale.

Declarația comună dată publicității oglindește deplinul succes și rodnicia tratativelor. Ea exprimă dorința reciprocă a celor două părți de a face totul pentru dezvoltarea și întărirea prieteniei și relațiilor sovieto-poloneze bazate pe respectarea principiilor leniniste ale egalității, care călăuzesc relațiile dintre țările socialiste si care au fost reafirmate de recenta declaratie a guvernului sovietic.

S-a vădit de asemenea că părerile participanților la tratative în problemele politicii internaționale sînt similare. De comun acord părțile își expun poziția comună într-o serie de probleme internaționale de mare actualitate cum sînt: agresiunea imperialistă împotriva Egiptului, retragerea forțelor agresoare de pe teritoriul acestei țări, necesitatea restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze la O.N.U., interzicerea armelor atomice și reducerea cursei înarmărilor și evenimentele din Ungaria. Exprimîndu-și hotărîrea de a ajuta guvernul revoluționar maghiar și încrederea că acest guvern va reuși să sprijine dezvoltarea democrației și socialismului spre fericirea poporului maghiar, cele două părți apreciază că hotărîrile luate recent de O.N.U. nu contribuie la rezolvarea situatiei din această țară.

De o deosebită înțelegere au dat dovadă părțile cînd au discutat unele probleme privind relațiile economice sovieto-poloneze. Au fost rezolvate în avantajul Poloniei o serie de chestiuni privind decontarea unor sume rămase nedecontate în anii din urmă. Pentru a sprijini și ajuta poporul polonez Uniunea Sovietică va livra Poloniei pe credit, în cursul anului 1957, 1.400.000 tone de cereale și-i va acorda un credit pe termen lung în valoare de 700.000.000 ruble. Acest credit va fi folosit de Polonia pentru plata mărfurilor cumpărate.

Una din probleme asupra căreia de asemenea s-a realizat un acord deplin a fost cea a staționării trupelor sovietice în Polonia. Reafirmînd necesitatea staționării temporare a trupelor sovietice în Polonia, pentru a putea stăvili pericolul pe care-l constituie remilitarizarea revanșarzilor vest-germani, și participarea acestora la blocurile militare agresive apusene părțile sînt de acord că staționarea trupelor sovietice pe teritoriul R.P. Polone constituie o chezășie a asigurării securității celor două state. Părțile au realizat un acord deplin asupra statutului pe care-l vor avea unitățile sovietice aflate în Polonia. Guvernul sovietic a fost de acord să dea curs cererii guvernului R.P. Polone privind repatrierea unor cetățeni polonezi aflați în U.R.S.S. care n-au putut beneficia de legile existente în această privință și care-și exprimă dorința de a se întoarce în Polonia. De asemenea va fi examinată și rezolvată cererea cu privire la eliberarea înainte de termen a cetățenilor polonezi aflați în stare de detenție în U.R.S.S.

Succesul tratativelor sovieto-poloneze reprezintă o importantă contribuție la dezvoltarea și întărirea prieteniei dintre popoarele sovietic și polonez. In cronica săptămînală a evenimentelor internaționale posturile de radio poloneze subliniază că tratativele de la Moscova reprezintă cel mai important eveniment al ultimei săptămîni. Este vorba nu numai de întărirea prieteniei, alianței și colaborării care unesc Polonia cu Uniunea Sovietică. Tratativele de la Moscova, se spune în această cronică, vor contribui desigur la întărirea unității lagărului statelor socialiste suverane și libere și vor sluji cauzei păcii.

— Adevăruri ce nu pot fi ascunse —

Propaganda imperialistă a încercat în fel și chip în aceste zile să dovedească cum că reacțiunea internațională n-a avut nici un amestec în dezlănțuirea contrarevoluției fasciste în Ungaria. Ba mai mult, pentru a scoate basma curată pe cei care au trimis urgent în Ungaria, pe calea aerului, circa 60.000 de foști fasciști și hitleriști unguri și importante cantități de armament, propaganda imperialistă nu se sfiește să mintă pentru a demonstra că, de fapt, contrarevoluția nici n-a fost ceva organizat. De unde au apărut armele, posturile de radio, planurile de distrugere a diverselor obiective economice și politice, ca și planurile de exterminare a activiștilor de partid, a oamenilor progresiști și a unor activiști de stat, aceasta n-o spune propaganda care a ațîțat la crimă și bestialități pe dușmanii poporului maghiar. Ca să înșele atenția opiniei publice mondiale, scribii plătiți ai imperialiștilor vorbesc cu nerușinare despre ajutorul dat poporului muncitor maghiar de trupele sovietice, la cererea guvernului revoluționar, pentru a înfrînge pe fasciști, ca despre o intervenție armată împotriva Ungariei.

Numai că faptele sînt încăpățînate și nu se lasă dezmințite de vorbe. Și cele două fotografii pe care le publicăm oglindesc tocmai aceste fapte. In zilele cînd contrarevoluția și-a putut face mendrele, au apărut în vitrinele magazinelor manechine spînzurate, pe pieptul cărora erau puse placarde care-i îndemnau pe fasciști să facă la fel cu toți oamenii progresiști și cu comuniștii unguri (fotografia 1). Nu denotă aceasta că cineva se ocupa totuși cu organizarea crimelor? Că doar aceste manechine nu s-au „spînzurat" singure în vitrine.

In ce privește ajutorul trupelor sovietice despre care cercurile imperialiste vorbesc ca de o intervenție militară împotriva Ungariei, fotografia 2 arată cît de gogonată este și această minciună. Dimpotrivă, poporul muncitor maghiar a primit cu bucurie ostașii sovietici, în care vedeau pe prietenii veniți să-i scape de fiara fascistă care își arătase din nou fața hidoasă.

1

2

In R.P.F. Iugoslavia, se vor produce în viitorii 5 ani peste 2 milioane de tone de îngrășăminte chimice

Organele agricole și țăranii muncitori din R.P.F. Iugoslavia dau o mare atenție creșterii recoltelor medii la hectar, prin folosirea tot mai intensă a îngrășămintelor chimice. In anii puterii populare, consumul anual de îngrășăminte chimice în agricultura iugoslavă a crescut, de la 46.000 de tone, la 585.000 de tone în 1956. Din această cantitate, deocamdată numai 230.000 de tone au fost produse în fabricile din Iugoslavia.

In planul de perspectivă a dezvoltării agriculturii în Iugoslavia se prevede ca îngrășămintele chimice să fie aplicate în viitor pe o suprafață arabilă de 9,6 milioane de hectare. In Regiunea Autonomă Voievodina, principalul grînar al Iugoslaviei, îngrășămintele chimice vor trebui să fie aplicate pe 1,7 milioane de hectare.

In scopul realizării acestui important obiectiv, organele de stat din R.P.F. Iugoslavia au elaborat un plan de creștere simțitoare a producerii de îngrășăminte chimice în viitorii 5 ani. Astfel, se prevede ca pînă la sfîrșitul anului 1961 să fie construite încă 3 mari fabrici de îngrășăminte chimice, numărul acestor uzine ajungînd la 11. Astfel, prin folosirea întregii capacități de producție a uzinelor, industria Iugoslaviei va putea livra agriculturii în viitorii 5 ani 2,2 milioane de tone de îngrășăminte chimice.

Aplicarea largă a îngrășămintelor chimice în viitorii 5 ani va contribui la creșterea producției totale de grîu a Iugoslaviei cu 640.000 de tone, iar a celei de porumb cu 470.000 de tone. Producția de sfeclă de zahăr va depăși cifra de 600.000 de vagoane. Experții prevăd că și producția de fînuri pe fînețele îngrășate va crește cu 540.000 de tone, fapt care va avea o influență binefăcătoare asupra dezvoltării creșterii animalelor.

Succesele agriculturii Republicii Cehoslovace

Guvernul Republicii Cehoslovace a adresat o scrisoare membrilor cooperativelor agricole unite și țăranilor individuali, în legătură cu cel de-al treilea Congres al cooperativelor agricole unite, care va avea loc în luna martie 1957.

In scrisoare se exprimă recunoștința guvernului față de harnicii oameni ai muncii de la sate pentru îndeplinirea cu succes a anului agricol. La data de 5 noiembrie, planul de colectare a cerealelor era îndeplinit în proporție de 104,7%, a cartofilor — 108,8%, a cărnii de porc — 106,6%, a laptelui — 104,4%. Meritele pentru aceste realizări, se subliniază în scrisoare, revin în primul rînd cooperativelor agricole unite.

In scrisoare se vorbește în continuare despre succesele obținute în dezvoltarea cooperativelor agricole. Printre altele se arată că în momentul de față în Cehoslovacia există 8.150 de cooperative agricole de toate tipurile. S-au creat cooperative în 57% din numărul satelor republicii. Sectorului socialist îi revin aproximativ 46% din suprafața cultivată. De la 1 iulie 1955 pînă la 1 octombrie 1956, în întreaga țară s-au creat 1.793 de noi cooperative agricole unite.

Din an în an se îmbunătățește înzestrarea agriculturii cu mașini. In anul 1955, oamenii muncii din agricultură aveau la dispoziția lor 33.754 tractoare, 3.344 combine cerealiere, 1.253 combine pentru recoltarea sfeclei. In al doilea cincinal, agricultura va primi 36.300 tractoare, 8.300 combine cerealiere, 3.900 combine pentru recoltarea sfeclei. In afară de acestea se vor trimite la sate 7.100 combine pentru recoltarea cartofilor, 5.800 de combine de însilozare și multe alte mașini agricole.

Studiul solurilor puțin productive și ameliorarea lor în discuția celui de al VI-lea Congres internațional de pedologie de la Paris

Ing. MIRCEA MOȚOC
șef de sector la I.C.A.R.

In localul Casei Chimiei din Paris, s-au desfășurat între 29 august și 9 septembrie 1956 lucrările celui de al VI-lea Congres al Societății internaționale pentru știința solului. La Congres, au participat peste 800 de specialiști din 53 de țări. Congresul s-a deschis sub patronajul președintelui Republicii Franceze, iar la lucrări au participat savanți cu renume mondial în știința solului. Printre aceștia, menționăm: din U.R.S.S., acad. prof. I. V Tiurin, acad. Antipov-Karataev, prof. V. A. Kovda, prof. Rozov; din S.U.A., Ch. Kellog, R. Bradfield, M. B. Russel, L. Alexander; din Franța, dr. Henin, Aubert, Durand, Barbier; E. Y. Russel (Anglia), Edelman (Olanda), Mukenhausen, Arland (Germania), acad. prof. Novac (R.P. Cehoslovacă), Balleneger (R.P. Ungară), Musierovici (R.P. Polonă).

Țara noastră a fost reprezentată prin trei persoane: prof. Gr. Obrejeanu, prof. N. Cernescu și ing. M. Moțoc.

Lucrările Congresului s-au desfășurat în cadrul a șase comisii: fizica solului, chimia solului, biologia solului, fertilitatea solului, geneza și clasificarea solurilor, tehnologia și ameliorarea solurilor. In cadrul acestor comisii, au fost prezentate și discutate cca 350 de rapoarte și comunicări. Delegația romînă a susținut cu această ocazie trei comunicări. Numărul lucrărilor publicate a fost însă cu mult mai mare (peste 540). Un număr de 413 lucrări, printre care 14 ale specialiștilor din țara noastră, au apărut înainte de Congres, fiind tipărite în patru volume. După Congres, delegația noastră a participat la o excursie de studii de 6 zile în sudul Franței.

Lucrările publicate sau susținute la Congres prezintă un interes deosebit atît din punct de vedere teoretic, cît și din punct de vedere practic. Pe lîngă lucrările obișnuite și la celelalte congrese din trecut privind geneza și clasificarea solurilor, proprietățile fizice și chimice ale solului, de această dată, se constată orientarea cercetărilor într-o mai mare măsură spre problemele de fertilitate și ameliorare a solurilor. Astfel, problemele privind studiul și ameliorarea solurilor puțin productive au ocupat un loc important în cadrul comisiei a VI-a. Comunicările și rapoartele prezentate la această comisie se grupează în cea mai mare parte în jurul următoarelor probleme mai principale:

— Cercetarea solurilor în vederea stabilirii categoriilor de folosință cele mai potrivite.

— Ameliorarea sărăturilor în condiții de neirigație.

— Alegerea terenurilor pentru irigație și problema calității apei pentru irigație.

— Salinizarea secundară a solurilor prin irigație.

— Dezvoltarea procesului de eroziune în diferitele regiuni și măsurile de conservare a solului.

Problema cercetărilor de sol în vederea stabilirii „vocației" solurilor pentru anumite culturi a fost prezentată de cercetătorii olandezi A. P. Vink, F. W. Pijes și F. Sonneveld de la Institutul de pedologie din Wageningen, care au arătat cum se cercetează și se întocmesc hărțile de folosință a terenului. Procedeul de lucru pentru întocmirea acestor hărți este următorul: specialiștii se deplasează pe teren, avînd asupra lor hărțile de sol ale regiunii în prealabil întocmite, apoi în diferite localități țin consfătuiri cu 10-12 agricultori mai pricepuți, asupra felului cum merg diferite culturi pe solurile din regiune. Informațiile sînt completate cu date de la serviciul agricol regional și de la stațiunile experimentale agricole. Dacă se dispune de mai mult timp, se fac recoltări sau estimări de producție la principalele culturi pe diferite tipuri de sol. Aceste recoltări sau estimări se fac însă într-un număr mai mare de ani, pentru a se vedea cum se comportă același sol în condiții climatice deosebite. Pe baza acestor date, solurile se grupează pentru fiecare cultură în 3-5 grupe, de la foarte favorabile la nefavorabile.

Problema ameliorării sărăturilor în condiții de neirigație a fost tratată de Antipov-Karataev (U.R.S.S.) și Prettenhoffer (R.P.U.). Pe baza a numeroase experiențe, s-a ajuns la concluzia că numai prin tratarea solurilor cu ghips, ameliorarea solurilor salinizate se înfăptuiește foarte lent. Pentru ameliorarea rapidă a acestor soluri, Antipov-Karataev propune următoarele metode; dacă orizontul cu săruri este aproape de suprafața solului, se acoperă terenul cu un strat de sol fertil de 5—10 cm grosime, transportat de pe terenurile vecine. Acest strat asigură germinarea semințelor și creșterea plantelor în condiții bune. Dacă stratul de săruri este însă la o adîncime mai mare (peste 20 cm), se lucrează solul în 2-3 etaje cu un plug special, pînă la adîncimea de 60 cm. Dacă în ambele cazuri se aplică ghips, spumă de defecare sau clorură de calciu și se iau măsuri de reținere a zăpezii, rezultatele sînt mult mai rapide.

Alegerea terenurilor pentru irigație și problema calității apei pentru irigație a fost tratată de Durand (Franța) și Arany (R.P.U.). Durand arată că la alegerea terenurilor pentru irigație trebuie să se țină seamă de climă, calitatea apei, sol și condițiile de drenaj. Pentru condițiile din Algeria, autorul arată însă că cel mai mult interesează calitatea apei de irigație. In raport cu textura solului și toleranța diferitelor culturi, autorul stabilește concentrația limită a apei în săruri, determinată conductometric. Arany merge însă mai departe și arată că se poate ameliora calitatea apei pentru irigație prin tratarea cu ghips, indicînd și metoda calculării cantităților de ghips necesare.

Salinizarea secundară a solurilor prin irigație a fost tratată de Egorov și Rozanov (U.R.S.S.) și Darab (R.P.U.). Egorov se ocupă în special de regiunile din delte, insistînd asupra rolului pe care-l joacă apele subterane adînci, mai vechi, puternic mineralizate. Rozanov insistă mai mult asupra rolului condițiilor geo-morfologice, hidro-geologice și a lucrărilor hidroameliorative în procesul de salinizare secundară. Tot în legătură cu această problemă, doi cercetători americani, W. W. Donan și H. F. Blaney, au arătat modul cum trebuie să se facă cercetările pentru întocmirea proiectelor de drenaj în zonele irigate.

Dezvoltarea procesului de eroziune în diferite regiuni și măsurile de conservare a solului au fost prezentate de cercetători din Franța, R.P. Ungară, R.P. Polonă, R.P. Romînă și Germania. Cele mai numeroase comunicări prezentate de cercetătorii francezi (Fauck, Cointrepas, Roche) se referă la regiunile tropicale sau ecuatoriale. In aceste regiuni, eroziunea începe de la pante foarte reduse (0.5 la sută), iar în panta de 2 la sută atinge valori ce depășesc 10 m.c./ha. Cercetările sînt însă la început și nu s-a ajuns încă la elaborarea unui sistem eficace de luptă cu eroziunea în condițiile agriculturii intensive.

Cercetătorii polonezi au arătat într-o comunicare importanța combaterii eroziunii pentru R.P. Polonă și grija pe care o acordă regimul democrat-popular pentru luarea măsurilor de combatere. Mattyasovszky (R.P.U.) a arătat legătura între tipurile genetice de sol și intensitatea procesului de eroziune, iar autorul acestor rînduri a prezentat condițiile în care se desfășoară eroziunea solului în țara noastră și măsurile de combatere a eroziunii ce corespund acestor condiții.

In timpul excursiei ce am făcut-o în sudul Franței, am luat cunoștință de multe probleme importante, printre care și problema ameliorării solurilor puțin productive (pietroase) prin colmatare și irigație. Astfel de lucrări s-au făcut cu rezultate bune în delta Rhonului, folosindu-se apele bogate în aluviuni ale rîului Durance. Pentru grăbirea procesului de colmatare, terenul este folosit ca fîneață. Suprafața ameliorată este de 20.000 ha.

In podgoria Beaujolais, viticultorii acordă o atenție mare combaterii eroziunii solului. Aceasta se realizează printr-o rețea de canale îmbinate la o distanță de 9—15 m unul de altul, care interceptează apele ce se scurg la suprafață și le conduc în colectoare amplasate pe linia de cea mai mare pantă și prevăzute din loc în loc cu bazine de decantare. La aceste lucrări se adaugă o bună orientare și întreținere a drumurilor. Este de asemenea demn de remarcat sistemul de lucrare a solului în spinări, aplicat cu rezultate foarte bune pe solurile umede și puțin permeabile din regiunea Dombes.

In general, lucrările Congresului s-au desfășurat la un nivel teoretic înalt, reflectînd ultimele realizări ale științei solului. S-a remarcat în special superioritatea lucrărilor savanților sovietici în problemele de ameliorare a sărăturilor, geneza și clasificarea solurilor.

Participarea noastră la acest Congres a prilejuit nu numai un schimb de păreri în diferite probleme cu cercetătorii din alte țări și cunoașterea realizărilor noastre peste hotare, ci și posibilitatea de a îmbunătăți metodele noastre de lucru. Astfel, pentru ameliorarea sărăturilor din vestul și sudul țării, care depășesc suprafața de 200.000 ha, experiența sovietică și ungară va trebui folosită neapărat. Se pune, de asemenea, problema valorificării multilaterale a deltei Dunării, unde lucrările lui Egorov și V. A. Kovda ne pot fi de mare folos.

In problema combaterii eroziunii solului în vii, experiența seculară a viticultorilor francezi în ceea ce privește buna orientare și întreținere a drumurilor trebuie să fie de asemenea folosită.

Organizarea agriculturii pe baze socialiste ne dă astăzi nouă posibilitatea să așezăm culturile agricole în zonele cele mai potrivite din punct de vedere pedo-climatic. Pe baza hărților pedologice deja întocmite la noi, se poate trece acum la gruparea solurilor potrivite pentru diferite culturi. Această lucrare trebuie să fie făcută de pedologii ce lucrează în Ministerul Agriculturii, împreună cu agronomii de la punctele agricole, în cadrul lucrărilor de zonare a producției agricole.

Orientarea justă a cercetărilor noastre remarcată de savanții sovietici cu ocazia Congresului și sprijinul pe care statul democrat-popular îl acordă acestor cercetări vor face ca pedologii noștri să depună mai multe eforturi în viitor pentru sporirea producției agricole și ca munca lor să fie încununată de succes.

Să apărăm culturile de toamnă de pieire în timpul iernii

(Urmare din pag. 3-a)

Pereții dintr-un rînd se așază în fața spațiilor neocupate de pereții de pe rîndurile vecine. (Fig. 3.)

Tot din zăpadă se mai pot forma cu lopata valuri înalte de 70 cm, paralele și distanțate la circa 15 m, sau grămezi de 70—100 cm înălțime, așezate în formă de șah, cu distanța între ele de 7—8 m.

Alte fenomene dăunătoare care pot provoca pieirea cerealelor de toamnă sînt înăbușirea, clocirea, dezrădăcinarea, mucegaiul de zăpadă etc.

Inăbușirea și clocirea sînt fenomene foarte apropiate; clocirea plantelor se petrece datorită stagnării apei, iar pieirea din cauza înăbușirii se produce sub zăpada care se topește sau sub crusta de gheață. Plantele înăbușite și clocite capătă culoarea brună.

FIG. 3
Perete de cărămizi de zăpadă

Un mijloc important pentru combaterea înăbușirii îl constituie tăvălugirea zăpezii căzute pe semănături. Prin tăvălugire, zăpada se îndeasă, temperatura sub zăpadă scade și solul îngheață. Datorită acestui fapt, plantele își încetează activitatea vitală și scapă de înăbușire. Pentru tăvălugire se pot folosi săniile fără tălpi, căptușite pe dedesubt cu fier și încărcate pentru a deveni mai grele.

In primăvară, pentru a înlesni topirea, deasupra stratului gros de zăpadă se presară materiale de culoare închisă (pămînt, cenușă, turbă mărunțită etc.).

Pentru a preveni clocirea plantelor, este bine să se sape șanțuri de scurgere a apei, puțuri absorbante etc. Șanțurile săpate în stratul de zăpadă trebuie să ajungă pînă la pătura neînghețată a solului.

Fenomenul dezrădăcinării cerealelor de toamnă este provocat de gheața alveolară care se formează sub suprafața solului iarna sau primăvara, cînd se succed dezghețul și înghețul, iar straturile superioare de sol sînt saturate cu apă. Cel mai mult suferă de dezrădăcinare plantele care și-au format din toamnă numai rădăcinile embrionare (în cazul semănatului tîrziu). Cînd plantele au sistemul radicular mai dezvoltat, pericolul descălțării este mai mic.

Pentru a împiedica urmările păgubitoare ale dezrădăcinării, dacă în primăvară se constată că nodul de înfrățire este dezgolit, semănăturile de toamnă se vor tăvălugi cu tăvălugi inelari îndată ce se va putea intra în teren. Prin tăvălugire, nodul de înfrățire se prinde de sol, apa se urcă pînă în stratul de la suprafață, ceea ce favorizează formarea de noi rădăcini secundare.

Semănăturile de toamnă pot fi atacate în timpul iernii de Fusarium nivale, care produce, în special pe secară, mucegaiul de zăpadă. Impotriva acestei ciuperci semiparazite se poate lupta prin tratarea semințelor cu preparate de mercur (sublimat, germisan) și aplicînd măsurile arătate pentru combaterea înăbușirii și clocirii.

Fenomenele care pot provoca pieirea culturilor de toamnă trebuie prevenite ținînd seama de toate condițiile specifice locale de climă, sol, relief etc. ale regiunii respective. Numai în felul acesta, vom putea lupta cu eficacitate împotriva pieirii cerealelor de toamnă în timpul iernii, vom asigura obținerea unor recolte mari la hectar.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația Piața Scinteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin"